ВІВТОРОК, 18 ГРУДНЯ 2007 РОКУ ■ № 238 (4238)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Троє сиріт-інтернатівців знайшли затишок у дитячому будинку сімейного типу

Це вже 25-й дитбудинок такого типу, який відкрили цього року на Закарпатті

Відтепер Мирослава і Руслан Бороки та Євгеній Кут, котрі оселились у новому будинку, матимуть більше тепла і людської турботи, ніж досі у дитбудинку-інтернаті. А сталося це завдяки тому, що їх прихистила сім'я Югасів з села Ратівка і поселила у свій новий дитячий будинок сімейного типу. Це вже другий будинок подібного типу у згаданому селі. А всього тут мають намір створити комплекс з чотирьох будинків сімейного типу, котрі будуть розташовані поруч. В області, яка лідирує в Україні за кількістю і темпами створення таких закладів, це вже 25-й будинок і п'ятий із відкритих цього року. Загалом на Закарпатті в будинках сімейного типу та прийомних сім'ях проживає 193 дитини-сироти і тих, хто позбавлений батьківської опіки (усього в області їх 1660).

На знімку: Арпад та Сільвія Югаси зі своєю донькою Бернадет (**крайня праворуч**) та трьома прийомними дітьми біля нового будинку.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Процедура поіменного голосування пройде за умов відповідальності й взаємоповаги парламентаріїв

Питання процедури поіменного голосування за кандидатуру на посаду Прем'єр-міністра обговорювали вчора на погоджувальній раді голови п'яти депутатських фракцій Верховної Ради під головуванням Арсенія Яценюка.

Так, вирішено провести засідання лічильної комісії, на якому розглянуть усі технічні регламентні аспекти проведення такого волевиявлення. При цьому Голова Верховної Ради наголосив, що необхідно дотримуватися визначених раніше процедур поіменного голосування за умов відповідальності й взаємоповаги парламентаріїв.

(Закінчення на 2-й стор.).

На кожного жителя по три квадратні метри житла

У Чернігові цього року планують здати в експлуатацію понад 100 тисяч квадратних метрів житла.

Це в середньому по три квадратні метри на кожного жителя міста. Найбільше багатоповерхівок побудували КП «Будінвест» (42,8 відсотка), ВАТ «Добудівник» (12,1 відсотка) та управління капітального будівництва міськради (10,3 відсотка), **повідомляє наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

Студентів — на вулицю

У Миколаївському професійному машинобудівному ліцеї потребують місця в гуртожитку 91 студент, але забезпечено житлом лише 23.

Водночас значна частина приміщень двох гуртожитків навчального закладу використовується приватним підприємцем, який надає житлові послуги стороннім особам. Про це стало відомо після того, як Миколаївське обласне КРУ провело ревізію.

З'ясувалося, що 2003 року приватний підприємець на шість років уклав угоду з ліцеєм. Суть документа полягала в тому, що бізнесмен зобов'язувався відремонтувати приміщення навчального закладу, взамін отримував право використовувати частину площ гуртожитків. Однак ліцей від цього договору, за даними КРУ, зазнав збитків на суму 67,5 тисячі гривень. До того ж студенти залишилися без житла. Про висновки ревізорів поінформовано управління освіти і науки ОДА та правоохоронні органи, **повідомляє наш власний кореспондент у Миколаївській області Олена ІВАШКО.**

КОРОТКО

■ Миколаївська область виконала завдання з надходження коштів від приватизації на 160 відсотків.

■ Президент України Віктор Ющенко має намір ініціювати значне підвищення штрафу за порушення правил дорожнього руху.

■ У Львові «трамваєм бажань» можна здійснити персональну мандрівку, «весільну подорож» або провести тут корпоративну вечірку.

■ Виконувач обов'язків міністра оборони України Анатолій Гриценко затвердив програму розвитку сил спеціальних операцій.

■ НОВИНИ

ДАІ попереджає

По всій Україні — сплеск дорожньо-транспортних пригод. Державтоінспекція поки що не наводить статистики, але відзначає, що нинішнього понеділка ДТП було в кілька разів більше, ніж звичайно. Зокрема, учора в Києві було частково заблоковано рух по проспекту Перемоги через аварію відразу кількох десятків машин. На мостах через Дніпро сильна ожеледь ускладнює рух навіть автомобілів із зимовими шинами.

І така ситуація практично по всій країні. У зв'язку з цим ДАІ попереджає про небезпеку і просить водіїв бути в ці дні особливо уважними. Сьогодні синоптики також прогнозують ожеледь.

Нафта з Польщі — це не те, що мазут у Керчі?

Увага екологів прикута до ситуації на річці Вісла в Польщі. Цією великою водною артерією у бік Балтики плине гігантська нафтова пляма. Витік стався з нафтопроводу «Плоцьк—Нова-Весь—Вельська», який є продовженням магістрального нафтопроводу «Дружба». У Віслу, котра впадає в Балтійське море, вилилася велика кількість чорного золота — довжина плями майже 20 кілометрів.

Природоохоронні служби Росії, що побоюються забруднення Балтійського моря в районі Калінінградської області, вже назвали те, що сталося, екологічною катастрофою.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Лине «Голос України»

Через гори і долини лине «Голос України»,
Інформацію несе, об'єктивність — над усе!
«Голос» чуємо ми всюди. Поважають його люди.
Все, що хочеш пропусти, а його передплати!
Бо газета — наш кумир, у житті — орієнтир.
Всі висвітлює події, нам вселяючи надії.
Через гори і долини «Голос України» лине,
Відбиває пульс країни, справжній голос України!

Лідія КОНДРАТЮК,
доцент Дніпропетровського національного університету.

Триває передплата на 2008 рік

Шановні читачі, ви маєте можливість передплатити «Голос України» на наступний рік, щоб уже з 1 січня одержувати свою газету українською та російською мовами. Триватиме вона, як повідомляє «Укрпошта», до 20 грудня.

Передплатна вартість *п'ятиразового виходу* на тиждень (крім неділі та понеділка) за індексами **40224 — українською та 40223 — російською мовами** для індивідуальних передплатників становить **5 гривень на місяць.**

Передплатна вартість *триразового виходу* на тиждень (у вівторок, четвер і п'ятницю) за індексами **08775 — українською та 08337 — російською мовами** для індивідуальних передплатників становить **3 гривні на місяць.**

Для **підприємств, установ та організацій** передплатна вартість за індексами **60955 — українською та 60997 — російською мовами** становить **15 гривень на місяць.**

У зазначені суми вже увійшла вартість оформлення передплати і доставки газети.

Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну передплату п'ятиразового виходу — і ви станете **учасником розіграшу купи грошей (3000, 2000 і 1000 гривень) та подарунків.**

Тож не баріться, поспішайте до поштових відділень міста, району, селища міського типу та сільського вузла зв'язку і оформляйте передплату на парламентську газету «Голос України» російською та українською мовами.

«Голос України» чекає своїх читачів і шанувальників.

До закінчення передплати на «Голос України» залишилося 3 дні.

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Процедура поіменного голосування пройде за умов відповідальності та взаємоповаги парламентаріїв

(Початок на 1-й стор.).

На погоджувальній раді лідери фракцій узгодили базовий принцип розподілу керівних посад у парламентських комітетах: у разі, якщо голова комітету належить до парламентської більшості, посади першого заступника і секретаря надаються представникам меншості, і навпаки.

Питання кількісного складу керівних органів комітетів розглядатиметься після остаточного визначення персонального. Керівництво фракції Партії регіонів зобов'язалося сьогодні до кінця дня подати свої пропозиції щодо персонального складу комітетів. А про обрання заступників парламентського голови учасники засідання мали домовитися на черговому засіданні погоджувальної ради учора пополудні, **передає Інформаційне управління апарату Верховної Ради.**

■ ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Завод продали за заниженою вартістю

Народний депутат України, заступник голови парламентської фракції «Блок Литвина» Ігор Шаров (на знімку) звернувся до Генерального прокурора Олександра Медведька та голови Антимонопольного комітету України Олексія Костусєва з приводу порушень чинного законодавства, що, на його думку, мали місце під час проведення приватизації ВАТ «Науково-виробниче об'єднання «Етал» (м. Олександрія Кіровоградської області).

У результаті проведення аукціону Фонд державного майна України продав 95 836 484 акції, що становить 100% статутного фонду товариства, за 58 млн. гривень. Однак Ігор Шаров вважає, що ця сума значно нижча за реальну вартість підприємства. Крім того, для участі в конкурсі ФДМУ було допущено лише дві юридичні особи, а саме: ВАТ «Контактор» (м. Ульяновськ, Російська Федерація) та ЗАТ «Завод великих електричних машин» (м. Нова Каховка, Україна), які афільовані з російським концерном «Росенергомаш».

Народний депутат вважає, що аналіз показників фінансово-господарської діяльності ВАТ свідчить про його інвестиційну привабливість та конкурентоспроможність, а також про те, що продаж підприємства відбувся за значно заниженої стартової ціни. «ВАТ «НВО Етал» є підприємством-монополістом з виробництва низьковольтної контактної апаратури в Україні та має стійкі позиції на ринку магнітних пускачів у країнах СНД, —переконаний Ігор Шаров. — Нині майже 80% від загального обсягу реалізованої продукції становлять експортні поставки».

Окрім того, нагадує парламентарій, відповідно до наказу ФДМУ «Про затвердження порядку визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах», від 23.01.2004 р. № 105 стартова ціна підприємства визначається вартістю пакета акцій, найбільшу питому вагу якої становить майнова складова. З урахуванням власного капіталу ВАТ «НВО Етал», який на 01.01.2007 року становив 79 млн. 536 тис. грн., оціночна вартість пакета акцій підприємства, зазначає депутат, мала бути не меншою ніж 85—90 мільйонів гривень. «Таким чином, безвідповідальний підхід, а можливо, і свідомі дії з боку посадових осіб ФДМУ під час приватизації ВАТ «НВО Етал», одного з основних постачальників низьковольтних комутаційних електротехнічних приладів, призвели до недоотримання держбюджетом України щонайменше 35 млн. гривень, — заявив І. Шаров. У телеграмах до Генпрокурора і голови АМКУ народний депутат просить «посприяти проведенню перевірки законності приватизації вказаного підприємства».

Олександра КУЧЕРЯВА.

Якщо не вдасться проголосувати за уряд, єдиний вихід — повернутися до переговорів

Відповідальність за затягування процесу голосування по кандидатурі Прем'єр-міністра і складу нового уряду лежить на фракціях Партії регіонів, БЮТ і блоку «Наша Україна—Народна самооборона». Таку думку висловив Президент Віктор Ющенко в ефірі «5 каналу».

— Насправді мова не йде про проблеми лише Регламенту парламенту, — сказав глава держави. — Не завжди справа в ідеологічних суперечностях, мова йде про більш прагматичні речі, тому хотілося б, щоб ми поставили крапку в цій ситуації, щоб ні в кого не було питання про довіру.

Віктор Ющенко підкреслив, що питання довіри в парламенті виникло з першого дня роботи Верховної Ради шостого скликання. У таких умовах, вважає він, дуже складно буде рухатися країні, а парламенту формувати стабільну політичну ситуацію. При цьому Президент не відкинув можливості, що Верховна Рада може стати джерелом нестабільності, як і рік тому. Проте він вважає, що уряд Юлії Тимошенко виніс уроки з помилок минулого, і тепер у команді майбутнього Кабміну досягнуто взаєморозуміння, тому що лише за взаємної довіри можна отримати позитивний результат у роботі.

Глава держави також запевнив: навіть якщо кандидатура лідера БЮТ Юлії Тимошенко не набере необхідної кількості депутатських голосів, Віктор Янукович не зможе виконувати обов'язки Прем'єр-міністра.

— Гадаю, що Віктор Федорович розуміє: за таких обставин виконувати обов'язки Прем'єр-міністра практично неможливо. Вважаю, працювати без бюджету, повноцінного уряду, без парламентських комітетів, без десятків рішень, які повинні бути прийняті до початку нового року, і фінансового, і бюджетного, і економічного, — це самогубство.

Водночас Віктор Ющенко нагадав, що навіть якщо у встановлений термін не буде сформовано уряд, Верховна Рада шостого скликання не може бути розпущена, оскільки це суперечить Основному Закону. За законодавством Президент не має права розпустити Верховну Раду протягом року. Тож навіть якщо не вдасться проголосувати за Кабінет Міністрів, єдиний вихід — повернутися до переговорів.

Президент пояснив свою пропозицію про висунення кандидатури Юрія Єханурова на пост глави Міністерства оборони необхідністю внести новий підхід у процеси реформування армії, зокрема, у сфері організаційно-фінансової інфраструктури Збройних Сил.

— Я виходив з тих позицій, — підкреслив Віктор Ющенко, — що сьогодні армії необхідна свіжа кров, зокрема людина, яка організаційно має по-іншому подивитися на систему роботи Міністерства оборони, яка б оптимізувала фінансові потоки, ту систему власності і структури, які тримаються на економіці Міноборони.

Коментар відділу з парламентських питань

Сьогодні відбудеться голосування за кандидатуру нового українського прем'єра. З відповідей Президента Віктора Ющенка на запитання можна зробити висновок, що він сумнівається у позитивному результаті.

Власне, проблема виникла не вчора і не сьогодні. Уже після отримання результатів екзит-полу під час дострокових парламентських перегонів чимало аналітиків прогнозували складний початок роботи нової Верховної Ради. І не тільки через те, що запас у три мандати не давав можливості створити потужну коаліцію, яка б могла проводити у Верховній Раді рішення, необхідні для реформування економіки та інших сфер державного життя. Перцю в політичні розклади додавало й те, що дочасні вибори народних депутатів розглядалися як репетиція майбутніх президентських перегонів. І головні конкуренти оцінювали свої можливості у майбутньому зайняти головне крісло країни.

Окрім того, і ми вже писали про це, запропонована модель виборів на пропорційній основі дає змогу проходити в будинок під скляним куполом «котам у мішку». Відтак і з'являються чимало невдоволених своїм місцем, пропонованими посадами тощо. Водночас механізм роботи єдиного законодавчого органу також потребує вдосконалення, оскільки він не відповідає реаліям сьогодення. Як і модель державного управління — незбалансована, здатна повсякчас породжувати конфронтацію між різними центрами впливу, зокрема між Президентом і прем'єром, урядом і Верховною Радою, власне, у самому уряді. Беручи до уваги ще й відсутність традицій щодо відносин у владному трикутнику.

На нашу думку, перед початком роботи законодавчого органу шостого скликання варто було б організувати публічну дискусію за участю і глави держави, і парламентських сил. Зокрема, стосовно майбутнього державного устрою, механізмів співпраці владних інститутів. Однак, на жаль, така розмова не відбулася і сьогодні. Повторимо: маємо те, що маємо. Проте ще не пізно розпочати консультації і все-таки знайти той алгоритм роботи влади, який якщо не зніме суперечності у коридорах влади, то хоча б їх пом'якшить і дасть змогу країні провести необхідні реформи.

Чи купував голоси виборців столичний голова?

На виборах міського голови відбувався масовий підкуп виборців. Про це учора на прес-конференції сказав народний депутат від Блоку Юлії Тимошенко Володимир Бондаренко.

Він стверджує, що система функціонувала планово і була всеосяжною. В кожному з адміністративних районів Києва було декілька точок, де велася роздача матеріальних цінностей, продуктів, грошей та ін. До цієї роботи було залучено широку мережу спеціальних організацій, які базувалися на тимчасових групах.

«Я зрозумів, що вибори фактично купуються. Тоді почав готувати та збирати матеріали. 20 березня 2006 року написав заяву до ТВК і ЦВК про те, що відбувається порушення законодавства, триває прямий підкуп виборців. Вони на моє звернення належним чином не відреагували. Після цього звернувся до прокуратури міста Києва з усіма матеріалами. Там одразу відкрили кримінальну справу. Але сталося так, що з міської прокуратури справу відправили до Генеральної. Вона припинила слідство і справу закрила. Нині після двох судів цю справу розглядає Верховний Суд», — повідомив позивач, лікар-психіатр Віктор Спірідонов, який деякий час працював у передвиборчому штабі нинішнього столичного голови Леоніда Черновецького.

За словами юриста, представника позивача в судових органах Валерія Карпунцова, з 29 листопада у Верховному Суді відбувається розгляд касаційної скарги щодо поновлення розслідування у кримінальній справі за фактами організації і здійснення підкупу виборців на виборах міського голови та Київської міської ради. При розгляді касації Верховний Суд може скасувати рішення нижчих судів та направити справу на новий розгляд. Це повинно привести до відновлення кримінальної справи та з'ясування обставин приходу до влади Леоніда Черновецького. Розслідування та доведення цієї справи до логічного завершення ставить під велике запитання не тільки моральну, а й правову можливість подальшого перебування чинного міського голови при владі.

«Я впевнений: ми переможемо і врятуємо Київ від нечесної влади», — наголосив Віктор Спірідонов.

Сергій МЕЛЬНИК.

Кримінально-процесуальний кодекс необхідно привести у відповідність до рішення КС

Учора Конституційний Суд України оприлюднив рішення за зверненням громадянина Касьяненка Б. П. щодо офіційного тлумачення положень ст.129 Конституції та ст. 383 Кримінально-процесуального кодексу України. Необхідність в офіційному тлумаченні зазначених норм автор клопотання обгрунтовує тим, що Верховний Суд України по-різному застосовує їх при розгляді касаційних скарг на рішення місцевих та апеляційних судів у справах щодо оскарження постанов про відмову в порушенні кримінальної справи.

У своєму рішенні КС вказав, що положення Конституції «забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду, крім випадків, встановлених законом», у системному зв'язку з положеннями ч.2 ст. 383 КПК необхідно розуміти як таке, що надає право перевіряти в касаційному порядку рішення місцевих та апеляційних судів щодо постанов про відмову в порушенні кримінальної справи, за винятком випадків, установлених законом.

Крім цього КС рекомендував Верховній Раді у законодавчому порядку привести положення ст. 383 КПК у відповідність із цим рішенням.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

■ ФОТОФАКТ

В Укрінформі відбулося засідання «круглого столу» на тему «Конституція-2008. Ліберальний прорив чи бюрократична консервація?». Зокрема обговорювався вплив громадськості на результати конституційної реформи в Україні, а також які зміни відбудуться з формою державного ладу після завершення конституційної реформи. *Фото Юрія ІЛЛЄНКА (Укрінформ).*

Ми у себе вдома!

■ ПРАВО НА ЗЕМЛЮ

Питання продажу землі дуже часто виникає у моєму спілкуванні з мешканцями села.

Цікавляться не лише тим, як слід було б розв'язати цю проблему на рівні держави, законодавства, дій виконавчої влади, а й тим, чи я сам господарюю на землі, якщо вже так прискіпливо до проблем села і землі ставлюся.

Моє господарство — в широкому розумінні — це родина, робота і відкуплені понад двадцять років тому в недбалого господаря, який виїжджав до Ізраїлю, 4 (чотири) сотки дачної ділянки в Рожнах біля Києва. Тепер, після певних багаторічних зусиль, о будь-якій порі року радують око пишні фруктові дерева, кущі ягід, рясні грядки овочів.

Мій садочок напровесні розквітає буйним цвітом і всіма своїми пелюстками радісно звертається до сонця, а влітку, обважнілими гарними творами з Божої скарбниці, урочисто і щедро виставляє на огляд багаті підсумки своєї плідної співпраці з сонцем-благодійником і землею-годувальницею.

У родинному колі я відновлююсь душею, хоча часу на це у мене, так само, як і на відпочинок у Рожнах, на жаль, залишається дуже мало. Робота — це головна, найбільша і найвідповідальніша частина в часі мого життя.

Без перебільшення можна сказати, що життя депутата від БЮТ переповнене обов'язками. І ось тут я вже насправді створив велике господарство, тобто потужну команду працівників, моїх помічників, в тому числі представників у тих п'яти районах Чернігівщини, що закріплені за мною рішенням фракції БЮТ і партії ВО «Батьківщина».

Отже, моє господарство поширюється далеко за стіни Верховної Ради, де телеглядачі бачать лише невеликі (і часом й не уже привабливі) фрагменти нашої роботи, тоді як законотворчість — наша найважливіша функція — відбувається не так у гарячих дискусіях і боротьбі характерів, як у напруженій розумовій праці над текстами нормативних документів.

Адже від того, що буде записано й ухвалено в законі, залежатиме організація роботи цілих галузей, життя десятків мільйонів людей. А тому, щоб наблизити кожен майбутній закон до людей, до їх проблем сьогодення й майбутнього, майже щотижня виїжджаю на села мого округу, веду депутатський прийом громадян, допомагаю на місці розв'язувати найбільш нагальні проблеми.

Нині, коли незабаром, а саме 1 січня 2008 року закінчується термін мораторію на продаж землі, селян чи не найбільше цікавить, що буде далі. І треба відверто сказати, що багато людей не розуміють ситуації.

Дехто досі вірить облудним заявам деяких діячів (у тому числі й певної частини народних депутатів), що зараз конче потрібно оголосити землю товаром і відкрити ринок землі.

Тобто йдеться про те, щоб законодавчо дозволити справжнім власникам землі, котрі на цій землі живуть, на землі працюють і мають сертифікати або акти на земельні паї, — тобто переважно людям села — продавати землю і від них купувати землю.

Як відомо, саме завдяки впертій боротьбі БЮТ вдалося відтягнути в часі термін прийняття закону про землю і встановити тимчасову заборону на продаж землі. Мабуть, громадяни України пам'ятають, як ми чергували біля щитової парламенту, відключаючи світло, як блокували роботу Верховної Ради, беручи в облогу трибуну і стіл президії.

Так, ці дії мали дуже непривабливий вигляд, але лише завдяки саме таким діям тоді вдалося не допустити «законного» (і остаточного!) пограбування сільських трудівників, і не лише їх.

Чому ми тоді виступали й так само тепер виступаємо проти активізації продажу землі?

По-перше, тому що на кожному цивілізованому ринку (а тим паче — на ринку землі як ринку особливого життєдайного «товару», який всіх годує) повинна бути відповідна ринкова інфраструктура, яка захищає інтереси не лише всіх учасників земельного ринку, передусім — селян, для яких земля — це єдина вічна годувальниця, а й всіх громадян держави.

Для того, щоб ринок землі в Україні був цивілізований і всі операції на ньому відбувались прозоро і чесно, треба спочатку створити відповідну ринкову інфраструктуру. Тобто треба створити передусім аграрний фонд, аграрну біржу, страховий фонд, земельний банк. Треба створити також прозоре конкурентне середовище для українських виробників сільгосппродукції і технологію просування їх продукції на зовнішні ринки.

А наразі не лише на зовнішні, а навіть на внутрішні ринки України не завжди вдається прорватися чесним українським виробникам. Переконливим свідченням такого блокування виходу вітчизняних виробників на внутрішній ринок є приклад сіл Чернігівщини, де першосортні яблука, зібрані сільськими трудівниками на сотнях гектарів садів, скуповувалися донецькими «оптовиками» цього літа по 25 копійок за кілограм і майже одразу продавались в Києві за 6 гривень. Коли ж селяни спробували самі вивезти свою продукцію, їм за селом прокололи шини автомобілів і попереджали, що може бути гірше.

На жаль, ці приклади не є винятковими. Причому таке відбувається в умовах, коли земля ще належить селянам. А що буде, коли буде введено в дію закон про продаж землі? Що тоді буде, ми вже бачимо на прикладі Києва, де гангстерське загарбання і мафіозний розпродаж землі за награбовані донецькі мільярди набуло легального статусу.

По-друге, пригнічені щоденною роботою колишні колгоспники, а нинішні селяни-пенсіонери, не маючи навіть грошей на гідне прощання із цим світом, ладні продати свій клаптик землі хоч за якусь копійку, тоді як вже зараз гектар землі у прибережній смузі біля Десни коштує на чорному ринку понад 2 мільйони доларів США.

Багато хто з селян не усвідомлює, що цей його клаптик — це часточка України, на яку гострять зуби нащадки тих, хто організовував в Україні ленінські «продразвьорстки», сталінські «чистки», колективізації, індустріалізації, голодомор і разом із гітлерівцями розв'язав Другу світову війну, приховавши свій злочин під маркою так званої Великої Вітчизняної, так само, як звичайний більшовицький антидержавний переворот в Петрограді було приховано під назвою Велика Жовтнева Соціалістична революція.

Проте соціалізмом навіть не пахло ані тоді у 1917 році, ані впродовж 74 років «переможної ходи» комуністів, ані нині, коли найголовніший соціаліст продався донецьким мільярдерам, котрим тільки що залишилося отримати право на землю, щоб остаточно ліквідувати Україну як незалежну державу.

Тоді цим скоробагатькам вже не треба буде ані лякати людей «агресивним» НАТО, ані російську мову запроваджувати як офіційну, ані збирати чергове антиукраїнське збіговисько в Сєвєродонецьку, бо тоді земля України належатиме їм, а отже, стане часткою російської імперії.

По-третє, перетворення землі на товар справді дасть «могутній поштовх», тільки поштовх не для розвитку села, а для остаточної ліквідації прав і свобод людей на землі, для перетворення їх у жебраків.

Якщо сталінсько-комуністичний голодомор було організовано і впроваджено із застосуванням сили і варварства, то подібне в нинішніх умовах цілком можливо організувати із застосуванням методів легальної капіталістичної бандократії під прикриттям «розвитку ринкових відносин в аграрному секторі народного господарства». Після цього можна буде забути і про розвиток, і про аграрний сектор в Україні, та, мабуть, і про Україну як суверенну державу.

І тому в нашій концепції розвитку сільського господарства, яку ми не випадково назвали «Дати вудку!», ми пропонуємо такий комплекс заходів організації сільського життя, щоб люди були справжніми повноправними господарями в своєму селі, на своїй землі. Пропонуємо конкретні технологічні кроки розвитку кожного села і кожного сільського мешканця як бодопомога цього безцінного Божого дару — землі-матінки, рясно скропленої кров'ю наших славних предків.

Віталій КОРЖ,
народний депутат України
(фракція БЮТ).

Боротьбу з політичною корупцією треба розпочинати з ліквідації її джерела — квотного принципу

Із виступу народного депутата України Сергія ГРИНЕВЕЦЬКОГО на пленарному засіданні Верховної Ради України 11 грудня 2007 р.

Шановний пане Президенте, пане Голово, пані номінантко на прем'єрську посаду, колеги!

Розпочну свій виступ із цитати: «Триваюча політична нестабільність є результатом того, що численні українські уряди не мали узгодженої політики, підкріпленої змістовними юридичними, адміністративними та економічними реформами». Це слова з першого пункту Резолюції Парламентської асамблеї Ради Європи, прийнятої 19 квітня 2007 року.

За 16 років незалежності України у нас сформувалося кілька прикрих традицій урядової діяльності.

По-перше, середня тривалість роботи одного уряду становить трохи більше року, можливо, і через те, що, не встигнувши насидіти прем'єрське крісло, починають висмикувати його з-під Президента.

По-друге, на посаді прем'єра після певної перерви з'являються одні й ті самі особи. Складається враження, що лава достойників у нас дуже обмежена.

По-третє, кожен уряд запевняє в тому, що він буде кращим за попередників. Однак на практиці виходить так, що він лише відтворює на новому витку примітивну «економіку доступу» — систему, в якій важливу роль відіграє те, наскільки ти близький до верхівки владної піраміди, а відтак до державної годівниці.

І в передвиборних програмах, і в коаліційній угоді багато місця приділяється питанням боротьби з корупцією в цілому та політичної корупції зокрема. Але згадаймо, чи не в цій самій залі у лютому 2005 року закладалися її основи, коли підписувалося призначення на міністерські та губернаторські посади? Саме тоді в основі розподілу посад було закладено сумнозвісний «квотний принцип», який залишається недоторканним і в 2006-му, і в 2007 році. Звідси — недостатній професійний рівень посадовців на центральному і, особливо, на місцевому рівнях.

Отже, боротьбу з політичною корупцією треба розпочинати з ліквідації її джерела — квотного принципу. Саме на це має бути спрямована політична воля всіх гілок влади, бо крадіжки і корупція паралізують державу, стають причиною технологічного відставання, правової та організаційної нездатності. Про яке диво «азійських тигрів» можна говорити, коли чиновники діють усупереч інтересам національного товаровиробника, а зношеність основних та виробничих фондів досягла критичної межі?

Показовою є ситуація в агропромисловому комплексі. Нас розбестили розмови про «багаті українські чорноземи, ресурси яких безжалісно експлуатуються». У той же час площі під кормові культури скоротилися вдвічі порівняно з 1990 роком. Звідси — занепад тваринництва. Українські громадяни споживають морожене м'ясо та рибу невідомого походження, а на десерт ще й трансгенні продукти.

Технологічне відставання зростатиме, якщо вже зараз не приділити увагу проблемам освіти. Викладачі вищої школи б'ють на сполох, рівень знань катастрофічно падає. Якщо сьогодні у вузах на фізичні й математичні факультети недобір, то це свідчить про те, що держава не приділяє належної уваги фундаментальним наукам, які є основою технологічного прориву. Між тим саме математика і фізика формують фундамент розвитку логіки інтелекту, світогляду науково-технічного процесу.

І, нарешті, про головне. Реформа місцевої влади не замінить собою цілісну політику щодо регіонального розвитку, а потреба у такій політиці підтверджується зростанням соціально-економічних диспропорцій між окремими областями. Необхідно повернутися до виконання загальнодержавної програми розвитку малих міст, затвердженої, до речі, Верховною Радою, Законом про стимулювання розвитку регіонів.

Державна регіональна політика повинна мати не лише соціально-економічний вимір, а й певне культурно-ідеологічне наповнення. Потрібна відмова від нав'язування цінностей одних регіонів іншим, необхідні міжрегіональний діалог і пошук спільних ідеалів. Тільки так можна провести політику єднання країни і подолати негативні наслідки подій кінця 2004 року.

Депутати просять Генпрокурора про«Konsol»тувати

Більш як рік севастопольські ЗМІ періодично розповідають своїм читачам і глядачам про перипетії протистояння групи депутатів міськради з будівельною фірмою «Konsol», котра намагається будувати багатоквартирний житловий будинок в історичному центрі Севастополя. На думку мешканців прилеглих будинків і солідарних з ними обранців, роботи ведуться в небезпечній зсувній зоні, що загрожує руйнуванням зведених у післявоєнні роки на так званих стрічкових фундаментах будівель. Крім того, депутати звинувачують ТОВ «Konsol Ltd.» у псуванні комунального майна: руйнуванні підпірної стіни, збудованої свого часу на гроші з міської казни. Судові позови за участі міськради мали як результат визнання незаконною видачу Державним архітектурно-будівельним контролем дозволу на проведення робіт саме на цій ділянці. Проте «освоєння» ділянки в центрі міста просувалося.

«Люди — мешканці прилеглих будинків — організовували пікети, не пропускаючи будівельну техніку, зафіксовані випадки побиття пікетників невстановленими особами. На обгрунтовані скарги в різні міські інстанції, у тому числі і прокуратуру міста Севастополя, мешканці одержували відписки», — таку картину дає група з двадцяти шести депутатів міськради в листі, відправленому Генпрокурору О. Медведьку. Інформуючи головного правоохоронця країни про листопадове рішення сесії севастопольських депутатів, що ним заборонено використання ділянки по вул. Терещенка, ті, хто підписав лист, привертають увагу Генпрокурора до тієї обставини, що «особливого цинізму цій ситуації додає той факт, що будівництво ведеться за сто п'ятдесят метрів від будівлі прокуратури міста Севастополя і стільки само до приміщення Ленінського РВ УМВС України в місті Севастополі».

Депутати просять Генпрокурора «доручити компетентній комісії ретельно перевірити... факти з витребуванням необхідних документів як у фірми.., так і в Севастопольській міській раді, і в органах виконавчої влади міста», а також «узяти проведення перевірки під особистий контроль, зобов'язавши прокурора міста Севастополя про результати перевірки поінформувати міську раду».

На будівельному майданчику по вул. Терещенка робота кипить щодня.

Фото автора.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

У Держлісгоспі запевняють, що в передноворічний період порушники самовільно вирубали в лісах 8,4 тисячі штук ялинок, чим завдали збитків на 160 тис. грн. *(Укрінформ)*

Як заявляє виконуючий обов'язки міністра оборони Анатолій ГРИЦЕНКО, відучора всі військові частини ЗС України перейшли на харчування за новою системою із залученням структур приватного бізнесу *(Укрінформ)*

Троє людей отруїлися чадним газом

Закарпатська область. У реанімаційне відділення Виноградівської центральної районної лікарні потрапило подружжя та батько одного з них — мешканці села Фанчикова. Медики діагностували в них отруєння продуктами згорання природного газу. За повідомленням центру пропаганди головного управління МНС України в Закарпатській області, причиною отруєння стала несправність газового обладнання. Нині життю постраждалих уже нічого не загрожує.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Учителеві на житло

Івано-Франківська область. Напередодні Нового року освітяни Прикарпаття отримали фінансову підтримку від обласної влади на придбання житла. Марії Лазарович, яка керує гуртками Косівського районного центру дитячої творчості, виділено для цього 25 тис. грн., а Галині Фицик, інструктору з фізичної культури і спорту дошкільного навчального закладу «Сонечко» Тисменицької райради, — 15 тис. грн. Підмогу здійснено за рахунок коштів, передбачених на реалізацію обласної програми розвитку освіти Прикарпаття на 2005—2015 роки (підпрограма «Вчитель»). У такий спосіб влада уже не вперше допомагає декотрим учителям вирішувати житлові проблеми.

Дарина НАЗАРЧУК.

■ ПІСЛЯ ПРИСЯГИ — ФОТО НА ЗГАДКУ

Дніпропетровська область. У 25-й окремій повітрянодесантній бригаді 6-го армійського корпусу, що дислокується в селищі Гвардійському, присягу на вірність склав 571 військовослужбовець з усіх областей України.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

І засяяла в центрі міста 70-річна лісова красуня...

Рівне. На центральному майдані Незалежності обласного центру встановили новорічну ялинку. Обійшлися без нарощувань, оскільки 70-річна лісова красуня й без того висока — 24 метри. А привезли її з лісу, що поблизу села Жобрин Рівненського району. Головна ялинка краю, на думку лісівників, претендує на те, щоб бути однією з найвищих в Україні. А щоб причепурити її, додати святковості, місцеві комунальники встановили тут новітню світлосистему.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Правові знання — першокласникам і студентам

Тернопіль. Вивчати право з першого класу пропонує вчитель-методист з правознавства школи №18 Інна Іванюк. Педагог з багаторічним стажем переконана: про права і обов'язки малечі треба розповідати у формі казок. Потім — з класу в клас — накопичувати знання і, відповідно, юридичний словничок. Свою програму, складену із врахуванням світового досвіду, Інна Іванюк представлятиме у Міністерстві освіти і науки. Якщо її схвалять, правознавство українські школярі вивчатимуть з першого по одинадцятий клас. Тоді, на думку вчительки, можна буде говорити про правову культуру випускників.

Правовими знаннями озброюються і студенти тернопільських вузів. Саме для них у межах антикорупційної ініціативи «Нове покоління обирає... Протидія корупції у вищій освіті» видано юридичний довідник. У ньому зібрано відомості про корупцію, її прояви та причини, методи протидії. Зважаючи на те, що в ході соціологічних опитувань більшість студентів зізналася, що їм доводилось стикатися з цими явищами, довідник буде корисним.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Домашній телефон подорожчає

Тарифи на послуги сільського телефонного зв'язку залишаються без змін

Національна комісія з питань регулювання зв'язку України (НКРЗ) ухвалила попереднє рішення про підвищення тарифів на місцевий телефонний зв'язок на 20%. Нові розцінки можуть ввести в дію вже в першому кварталі 2008 року.

Як відзначає прес-служба НКРЗ, вони прийняли проект граничних тарифів на загальнодоступні телекомунікаційні послуги, що регулюються державою, і внесли документ на обговорення. Потім проект чекає погодження в Антимонопольному комітеті, Держкомпідприємництва, а також у Федерації профспілок України. Останнє слово — за Мін'юстом.

Змусити власників стаціонарних телефонів платити більше намагалися давно. І те, що тепер рахунки за телефон в основної маси громадян країни зростуть, нікого не дивує. «Цього слід було чекати, — констатують кияни. — Подивіться на ціни! Очевидно, що слідом за продуктами і бензином полізуть вгору комуналка і телефон. Просто жах якийсь!»

Проектом граничних тарифів передбачається підвищити тарифи поки що тільки для абонентів міст і райцентрів.

Абонентську плату за користування телефоном — з 13,7 до 16,44 грн. із ПДВ (при погодинному обліку) та з 19,58 до 23,5 грн. із ПДВ (без погодинного обліку). Крім того, за кожну хвилину розмови понад установлений ліміт (нетарифікованого часу) — з 5,4 до 6,48 коп. із ПДВ.

НКРЗ планує також зменшити тривалість нетарифікованого часу телефонних розмов для населення з 200 до 120 хвилин. Зате обіцяють на цілих 20 гривень знизити вартість установлення телефону в містах, яка нині становить 200 грн.

Чиновники мотивують чергове підвищення тарифів тим, що надання послуг міського й сільського телефонного зв'язку збиткове і немає коштів на розвиток телекомунікаційних мереж, а проблема встановлення телефонів на селі залишається гострою. Зокрема, майже 2200 сіл не мають жодного телефонного апарата, підключеного до мережі загального користування. У сільській місцевості не телефонізовано 20% шкіл та дошкільних установ і майже 15 % лікарень і поліклінік.

Експерти вказують на те, що в містах України намагаються впровадити прозахідну систему оплати телефонних розмов, метою якої, крім телефонізації села, є розвиток конкуренції, тобто за наш з вами гаманець боротимуться не тільки мобільні оператори, а й фіксовані. Втім, у європейських операторів це привело до того, що фіксовані телефони програли стільниковим. І в умовах бурхливої «мобілізації» українських громадян, та ще при тому, що стаціонарна телефонізація далека від рівня розвинутих країн, чекати в нас таких само результатів недовго.

Хоча не виключено, що від звичного стаціонарного телефону більшість українців усе одно не відмовиться. По-перше, через ментальний консерватизм і уявну дешевизну. По-друге, через нерозвиненість сучасних технологій, у зв'язку з чим більшість українців використовує стаціонарну телефонну мережу для виходу в Інтернет.

Яна СТАДІЛЬНА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Демографія, попри зростаючу народжуваність, продовжує мінусувати

За 9 місяців 2007 року в Черкаській області народилося 8 тисяч 823 дитини. Це більше, ніж у минулому році. Однак недостатньо, щоб переважити смертність. За цей самий період в області померло майже 18 тисяч осіб. Тому чисельність населення, скоротившись на 8891 особу, продовжує зменшуватися. Загалом на Черкащині, як повідомляє обласне управління статистики, смертність домінує над народжуваністю з 1985 року. Тоді народилося 20,8 тисячі малюків, а померло 22 тисячі черкащан.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Нещасливого маршруту більше не буде

У Чернігові номер автобусного маршруту 13 змінено на 43. Як з'ясувалося, про це подбав сам міський голова Олександр Соколов, який вирішив прислухатися до прохань пасажирів мікрорайону. Схоже, забобонні чернігівці тепер частіше користуватимуться цим автобусом з новим номером, аніж раніше. Отож, будемо сподіватися, «нещасливих» рейсів поменшає.

Сергій ПАВЛЕНКО.

■ ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ!

«Читаю, думаю, порівнюю...»

Житомирянин Іван Олександрович Родіонов* (на знімку)*, якому дістався приз нашої газети — радіоприймач, передплачує «Голос України» з 1992 року. І читає так прискіпливо і вдумливо, що кожного політика, мов рентгеном просвічує.

...Випускний вечір у школі в Курській області, де народився й виріс, відбувся напередодні минулої війни. А як тільки вона почалася, разом з однокласниками пішов до військкомату проситися на фронт. Потім було навчання у військовому училищі, Брянський, Перший Білоруський, Другий Білоруський, Прибалтійський фронти. Радість Перемоги зустрів під Берліном. Служив зв'язківцем в авіації. Там і познайомився з рядовим бійцем аеродромної обслуги Тетяною. На стіні фотопортрети обох — з орденами і медалями. Більше шести десятиліть разом.

Після відставки полковник І. Родіонов три десятиліття на громадській роботі. Одна з її сторінок — помічник народного депутата СРСР Алли Ярошинської. То найбільше розчарування в житті Івана Олександровича. Згадує, як ще в часи «перебудови» боролися проти депутатських пільг разом із цією журналісткою. Все закінчилося, тільки-но вона одержала в Москві те, проти чого півтора мала маси в Житомирі... Отож Івану Олександровичу є що порівнювати. А «Голос України» допомагає це робити.

Олексій КАВУН.
Фото автора.

Дата вступу до СОТ поки що невідома

Дату засідання Робочої групи зі вступу України до Світової організації торгівлі в ході консультацій української делегації в Женеві не визначено. Про це УНІАНові повідомив заступник міністра економіки України Валерій П'ятницький. Таким чином, засідання Робочої групи не зможе відбутися до засідання Генеральної ради СОТ, наміченого на 19—20 грудня.

Нагадаємо, наприкінці минулого тижня до Женеви для врегулювання питань про експортне мито вирушила українська делегація на чолі з заступником міністра економіки. У ході переговорів планувалося визначити дату проведення засідання Робочої групи, на якому мають схвалити звіт по Україні для подальшого розгляду питання на Генеральній раді СОТ. Тим часом 16 грудня в інтерв'ю «5 каналу» Президент України Віктор Ющенко сказав, що Україна може вступити до СОТ вже 20 грудня і для цього є всі необхідні домовленості.

Четверта хвиля еміграції оголила Тернопільщину

Як стверджують фахівці, за останні десять років, за найскромнішими підрахунками, з Тернопільщини на заробітки виїхало 177 тисяч осіб.

Це майже кожен п'ятий мешканець області. Повернулося — менш як 500. Четверта хвиля еміграції — найпотужніша. Влаштовуючись, батьки згодом забирають і дітей. Дедалі більше маленьких тернополян навчається в іспанських, італійських, португальських, британських школах. Чи повернуться вони на Батьківщину, сьогодні ніхто не може сказати напевно.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

■ ФОТОФАКТ

В Івано-Франківському обласному науково-методичному центрі культури «Прикарпаття» відкрито виставку «Різдвяний дух».

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

■ СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА — РОСІЯ

Наше МЗС здивоване

Міністерство закордонних справ України здивоване заявою російського зовнішньополітичного відомства від 14 грудня про нібито посилення в Україні антиросійських настроїв. Про це заявив учора на брифінгу заступник міністра закордонних справ Юрій Костенко. «Ми так розуміємо, що в наших російських колег нагромадився великий творчий потенціал, і вони намагаються його реалізувати. Ми з гумором до цього ставимося», — сказав він. Ю. Костенко повідомив, що його відомство підготує також офіційну відповідь.

КИРГИЗІЯ

Шлях до однопартійності

Киргизія йде до однопартійності і концентрації влади у руках президента. Про це говорять місцеві політологи, а спостерігачі називають вибори недемократичними. У неділю республіка обирала парламент уперше за партсписками. З 12 партій безперечним і єдиним претендентом на мандати стала партія «Ак Жол», що її патронує президент Курманбек Бакієв. Вона набрала майже 48 відсотків голосів. Опозиційна соціалістична «Ата Мекен» не зможе ввійти до парламенту — вона, подолавши п'ятивідсотковий бар'єр і набравши 9,28 відсотка голосів, не зуміла зібрати 0,5 відсотка з кожного із семи регіонів і містах Ош і Бішкек. Поміркована опозиційна Соціал-демократична партія зібрала 4,5 відсотка голосів. Інші далеко позаду.

САУДІВСЬКА АРАВІЯ

Прочани перейшли з Мекки в Міну

Після здійснення паломництва до святинь ісламу близько двох мільйонів мусульман, які приїхали у Саудівську Аравію на хадж, перейшли з Мекки в долину Міна. Віруючі провели весь день у молитвах і заночували в наметах просто в долині. Завершиться хадж у п'ятницю. У Міні традиційно проходить обряд побиття диявола. Прочани кидають каміння в стовпи, що символізують сатану. У 2006 році під час побиття диявола зчинилася тиснява, у якій загинуло 364 особи і близько тисячі дістали поранення.

ФРАНЦІЯ

У Саркозі нова дама серця?

Один із французьких щотижневиків опублікував фото, на якому президент Ніколя Саркозі зображений з новою подружкою. Нею виявилася Клара Бруні — французька співачка з італійським корінням. Їх сфотографували у Діснейленді. Французи поспішили записати Бруні дружиною своєму президентові. Елисейський палац офіційних коментарів із приводу Бруні не дає. Вона, як і його остання дружина Сесілія, була раніше манекенницею.

Луганські енергетики в аварії звинувачують погоду

Розміри збитків, що їх зазнала шахта «Червоний партизан» ДП «Свердловантрацит» від кількаразового пориву лінії електропередач, і досі підраховують. Адже постраждало не тільки вуглевидобувне виробництво, а й населення міста Червонопартизанська, що залишилося без електропостачання 10 і 11 грудня. Водночас ТОВ «Луганське енергетичне об'єднання» ще й досі не представило відомості про масштаби останніх двох аварій, у результаті яких було знеструмлене енергетичне господарство шахти. Така поведінка обурює гірників. Адже могли постраждати сотні людей. Енергетики, у свою чергу, посилаються на виникнення форс-мажорних обставин, спричинених складними погодними умовами. Як вони пояснюють, Україна розділена на шість зон інтенсивності утворення ожеледі. Луганська область — єдина в країні — має найвищу, шосту зону, яка характеризується тим, що стінка ожеледі у пік сягає 34 мм. Особливо активно цей процес відбувається в південно-східній частині області, де і розташована шахта «Червоний партизан». Однак це пояснення гірників не задовольняє. Вони хочуть мати гарантію, що така аварія на лініях електропередач не повториться.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Через загрозу вибуху із шахти вивели всіх людей

Близько 400 гірників перебували під землею, коли на державному підприємстві «Вугільна компанія «Краснолиманська» сталася пожежа. Всіх людей вивели на поверхню, жертв немає. Однак ліквідація пожежі ускладнилася тим, що в аварійній виробці було зафіксовано підвищену концентрацію метану. Через загрозу вибуху гірничорятувальники тимчасово припинили роботу. Прийнято рішення, що із підземною пожежею будуть боротися шляхом ізоляції виробки: зараз споруджуються ізоляційні та вибухостійкі перемички.

Шахта «Краснолиманська» видобуває вугілля у складних гірничо-геологічних умовах. За сім років тут сталися чотири аварії з людськими жертвами. Остання трапилася у травні цього року, коли загинули четверо і отримали опіки 17 гірників. Після двох аварій виникали підземні пожежі, які гасили, закачуючи до виробки інертні гази.

А на орендне підприємство «Шахта імені Засядька» прибув американський експерт Джордж Ол. Це провідний фахівець у галузі шахтної безпеки, який брав участь у розслідуванні найбільш резонансних аварій у Сполучених Штатах, зокрема останньої, у штаті Юта. Як повідомили «Голосу України» в теруправлінні Держгірпромнагляду в Донецькій області, іноземний фахівець зустрівся із керівництвом шахти та науковцями, які входять до складу експертної комісії із розслідування аварії 18 листопада. «Моє завдання — не інспектувати досвідчених українських колег, а, спираючись на досвід гірничої науки Сполучених Штатів, розробити рекомендації, які унеможливили б аналогічні трагедії в майбутньому», — заявив Дж. Ол. Протягом кількох днів він вивчатиме технічну документацію і матеріали розслідування, надані керівництвом шахти і експертами. В тому числі — висновки російських учених, які вже відвідали аварійну шахту.

Ліна КУЩ.

■ ПРИРОДА

Вакцинація «котлетками» забезпечує імунітет від хвороби

У мисливських угіддях Новоодеського району для профілактики сказу проведено вакцинацію лисиць.

Райрада Українського товариства мисливців та рибалок повідомляє, що всі розкидані приманки з вакциною від сказу з'їдено. Вісім груп із представників ветеринарної медицини, сільрад і єгерів розклали понад три тисячі брикетів із препаратом «Броварабіс». Як пояснила начальник Новоодеської держлікарні ветмедицини Людмила Корольова, вакцина міститься всередині їстівної «котлетки». З'їдаючи її, лисиця набуває імунітету від сказу. Використання «Броварабісу» вже цього року зменшило кількість випадків сказу в лисиць. А торік у районі зафіксували 11 таких випадків. Однак, незважаючи на «тиху» вакцинацію, усе-таки проводяться контрольні відстріли лисиць, яких потім відправляють на обов'язкову експертизу.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Це вже небезпечно

Нинішнього року зафіксовано 167 випадків захворювання тварин на сказ. Це значно більше, ніж торік. Однією з причин фахівці називають зростання чисельності лисиць. З епізоотичної точки зору це вже небезпечно. Окрім того, надмірна кількість лисиць у мисливських угіддях стримує зростання чисельності дрібної дичини. Тривожить і збільшення популяції вовків. Через їх напади в останні роки почастішали випадки травмування людей та загибелі домашніх тварин. Водночас, якщо торік було добуто 101 вовка, то нинішнього — 39. Тож на засіданні колегії облуправління лісового і мисливського господарства зазначалося: для 19 700 мисливців, які зареєстровані в області, роботи вдосталь, **інформує наш житомирський кореспондент Олексій КАВУН.**

Сім доріг Григорія Сковороди

Студенти і викладачі Севастопольського гуманітарного університету з нагоди 285-річчя з дня народження видатного філософа і поета Григорія Савича Сковороди організували міський конкурс декламаторів творів великого українця. Учасниками незвичайного філософського диспуту стали учні більш як із трьох десятків севастопольських шкіл. Примітно і те, що заходи проходили в рамках державної програми «Обдарована дитина».

Микола МАГДИЧ.

На знімку: фрагмент літературно-музичної композиції «Сім доріг Сковороди». У ролі єпископа і спудея Григорія Сковороди — студент Севастопольського міського гуманітарного університету.

Фото автора.

Сторічного закарпатця привітали 125 нащадків

Минулого тижня мешканцеві села Заріччя Іршавського району Василю Гозді виповнилося сто років. Вітальну адресу Президента йому вручив голова Іршавської райдержадміністрації Максим Хохлов.

Він також передав і подарунок від голови облдержадміністрації Олега Гаваші — пральну машину. Ювіляр усе життя тяжко працював. Разом з дружиною виховали восьмеро дітей. Тож привітати Василя Васильовича прийшли 125 нащадків! У нього 52 онуки, 153 правнуки та 10 праправнуків! Це найбільша та найвідоміша у Заріччі родина.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

P. S. Тим часом зі Львівщини надійшла сумна звістка — помер найстаріший чоловік планети Григорій Нестор. Він до похилого віку працював пастухом, був затятим холостяком, практично ніколи не хворів, не вживав ліків і не зловживав спиртним. А ще дуже любив співати. Свідоцтвом його довгого життя залишилися церковні документи, в яких вказано дату народження — 15 березня 1891 року.

ДЕНЬ
ВІВТОРОК, 18 ГРУДНЯ 2007 ■ № 238 (4238)

Замовлення атомної електростанції «Богуніце» в Словаччині виконали виробники селища Комсомольський на Харківщині *(Укрінформ)*

Послів іноземних держав в Україні за сумісництвом ознайомили з пріоритетами зовнішньої політики України та її економічними можливостями *(Укрінформ)*

■ СИТУАЦІЯ

Костопільська «сицилія»

Рівне. В останні місяці в місті Костополі зафіксовано п'ять пожеж, під час яких вогнем знищено чи пошкоджено приватні автомобілі.

Хронологія цих подій має такий вигляд: 10 листопада під час пожежі знищено автомобіль «Ауді-100» та пошкоджено дах гаража депутата Костопільської районної ради Ярослава Білика у селі Яполоть Костопільського району (він свого часу обіймав посаду голови Костопільської райдержадміністрації). А вже у грудні «епідемія» пожеж перекинулась на Костопіль: горіли авто приватних підприємців. Так, 1 грудня вогнем пошкоджено ВАЗ-21093 Оксани К., 5 грудня — «Лексус LX 470» Володимира К., 7 грудня — «Мерседес CL 500» Олександра К., 9 грудня — ВАЗ-2109 Олександра С.

А до низки автопожеж, 13 жовтня, невідомі зловмисники намагались підірвати будинок голови Костопільської районної ради Віктора Талащука. За відсутності господарів вони проникли в оселю, обрізали газовий шланг і залишили ввімкненою праску, що могло б спричинити вибух. Також було включено й заведено автомобіль у гаражі, що міститься у будинку, заблоковано гаражні двері. Тільки передчасне повернення господаря попередило нещастя.

Звичайно, подібні події породжують серед костопільців цілком закономірну тривогу, різні версії та чутки, в тому числі і про нібито переділ власності. Тим часом голова Костопільської районної ради Віктор Талащук має свою точку зору з приводу цього, кажучи, що «пожежі почалися після того, як частина депутатів районної ради звернулись до прокурора та головного міліціонера області із заявою, в якій просять відреагувати на факти знищення або незаконного відчуження комунального майна, несплати податків до місцевих бюджетів тощо, оскільки керівники контролюючих і правоохоронних органів на районному рівні на ці недоліки не реагують і впродовж року обмежуються відписками».

Остаточно розставити всі крапки над «і» щодо причин та винуватців автопожеж можуть лише правоохоронці, встановивши злочинців (це також зняло б соціальне напруження серед мешканців Костополя). А тому депутат Рівненської обласної ради Микола Кучерук з трибуни сесії облради звернувся з депутатським запитом до силових структур області, в якому закликав їх якомога швидше встановити істину і навести порядок у Костополі.

Олександра ЮРКОВА.

Громадянам — гіпермаркет, місту — гроші

Хмельницький. Справжнім святом стало відкриття гіпермаркету мережі «Епіцентр К». Традиційну червону стрічку перерізали засновники і члени спостережної ради компанії, представники міської влади.

«Для Хмельницька — це справжня подія, — переконаний міський голова Сергій Мельник. — Ще до початку роботи гіпермаркету бюджет отримав не один мільйон гривень за виділену землю. Додайте також майже 600 нових робочих місць, податки, що йтимуть до місцевого бюджету. Крім того, уже досягнута домовленість про те, що фірма облаштує навколишню територію. А першого дня покупці зуміли оцінити широкий асортимент будівельних матеріалів та ціни на них. Першому покупцеві традиційно дістався подарунок. Іменинник теж мали змогу отримати подарунки від гіпермаркету. Ввечері на покупців чекав розіграш лотереї. Щасливчикам чеки від покупок принесли чималі виграшні суми.

Ірина КОЗАК.

Фото автора.

Проблеми толерантності починаються з освіти, але стосуються всього суспільства

Виховати і зростити толерантну особистість — така головна мета журналу «Педагогіка толерантності», який днями відзначив своє 10-річчя. Створено його за сприяння Київського освітньо-видавничого центру «Полікультурний світ» і Міжнародної Конфедерації творчих об'єднань учителів. І хоча часопис видається на громадських засадах і весь час бракує коштів, колектив наполегливо працює над тим, щоб допомогти родині, освітнім закладам подолати жорстку авторитарну педагогіку. Щоб якомога швидше утвердилася система гуманних безконфліктних, доброзичливих взаємин у сім'ї, а отже, і в суспільстві. Бо все, що робить людина, цілком залежить від сформованого вихованням її морально-інтелектуального стану.

Утім, лише висвітленням болючих проблем освіти колектив журналу не обмежується. Разом із навчальними закладами, державними та громадськими організаціями проводить організаційні заходи, зокрема, «круглі столи», семінари, конференції. Так, за пропозиціями редакції та за сприяння народних депутатів в Законі «Про загальну середню освіту» передбачено низку принципових законодавчих положень. Приміром, про пріоритетність духовно-морально-культурно-інтелектуального розвитку школярів, про обмеження кількості й тривалості щоденних уроків, обов'язкові комплексні медичні обстеження дітей і відповідальність посадових осіб за стан їхнього здоров'я тощо. Велику роботу журнал провів і стосовно скасування іспитів у 5—9-х та в 10-х класах, а також за перехід на 12-бальну систему оцінювання знань. Журнал писав про це майже з перших своїх номерів.

— Виховати та зростити толерантну особистість можливо насамперед в освітній системі, — каже головний редактор журналу Ярослав Береговий (**на знімку**). — Тож на зміну авторитарній педагогіці має прийти педагогіка толерантності, головним пріоритетом якої була б повага до особистості. Якщо зможемо це запровадити, отримаємо демократичне, стабільне громадянське суспільство.

Одне слово, сьогодення і майбутнє — за педагогікою толерантності. Саме вона, вважає пан Ярослав, зможе допомогти утвердитися в повсякденному житті моралі, злагоди і взаєморозуміння. І лише в такий спосіб, за його словами, вдасться здолати ту морально-духовну кризу, яка нині панує в країні та є чи не головною причиною усіх наших негараздів. А це можливо у разі відкритої наступальної пропаганди та об'єднання зусиль релігії і освіти, церкви і школи, інших інституцій. Бо проблема толерантності не обмежується лише системою освіти, а стосується всіх сфер діяльності.

Марина КРИВДА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Отака «зміїна» вірність!

Чотири роки поспіль, у передноворічний час, на тому ж місці... Казковий гість — Змій Горинич прилітає до Кам'янця-Подільського на радість дітворі й дорослим. Тут він утратив імідж злого персонажа і дарує дітям цукерки, іграшки, плеєри і навіть телевізори та комп'ютери! Щоправда, призи дістаються тим, хто власноруч створив роботу на ту ж таки «зміїну» тему. Юні митці працюють над ними хто місяць, хто півроку чи рік.

Усі учні четвертого «А» спеціалізованої школи № 14 під керівництвом класного керівника Олени Стефанюк, вихователя Марини Молєвої та керівника гуртка «Декор» Міського центру дитячої творчості Анни Павлюк підготували фантастичні малюнки. А юні художники навчально-виховного комплексу Центру реабілітації для слабозорих дітей, каже учителька малювання Світлана Кустлива, навіть вітраж створили. Тільки доставити вчасно не змогли, бо пізно оголошення прочитали. «Більше б місцеві газети про конкурс писали, — додає вона, — фактично він єдиний для художньо обдарованих дітей у місті, а може, й області». Тим часом представники постійних спонсорів конкурсу — дніпропетровська компанія «Укрхімекспорт» та її партнер Довжоцький спиртозавод — солодкі новорічні подарунки в ці вихідні роздавали ящиками... Жодна дитина без пакунка зі свята не пішла.

Присутні також стали учасниками трьох турів лотереї-розіграшу, що перетворилася на велелюдне веселе свято з клоунами Пончиком та Карамелькою, музикою, жартами, усмішками. Христині Поп'юк зі школи №12, щоб отримати давно омріяний цифровий фотоапарат за свого Змія з... фантиків в номінації «Абракадабра», довелося разом із друзями заздалегідь з'їсти кілька кілограмів цукерок. Наймолодші переможці — чотирирічні Саша Коровіна та Дмитрик Марциновський отримали розкішну ляльку та машину. Найщедріші «жнива» на «зміїному полі» вийшли у восьмирічного Дмитра Токаря. Свого Змія він виклав із бісеру на велічезній, майже метровій картині і дістав не тільки диплом, а й DVD-диск, DVD з караоке та музичний центр! «Мега-зіркою» Горинич обрав Олену Ляменко і відзначив її персональним комп'ютером.

— У той час, як деякі багатії зазіхають на землю біля нашого Центру дитячої творчості, а посадовці замість збудувати тут спортивний майданчик для вихованців центру, дітей сусідніх інтернату та спортивної школи, — каже його директор Олександр Ткачук, — колективи «Укрхімекспорту» та спиртозаводу не зраджують дітей і щедро винагороджують їх за творчість. Вони бувають у нас частіше, ніж деякі місцеві посадовці та депутати. Наступного року наші спонсори планують зробити конкурс ще видовищнішим, а Змій стане літаючим. Дехто з дітей починає готувати свої вироби вже сьогодні.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: Дмитрик Марциновський біля роботи Дмитра Токаря.

Фото автора.

Ефективний спосіб попередження пожежі — міцний замок

У підвальних і горищних приміщеннях житлових будинків Луганщини з початку року сталося більше 400 пожеж. За оцінкою фахівців Головного управління МНС України в Луганській області, майже у всіх випадках пожежу спровокували люди без певного місця проживання. Рейдова бригада МНС перевірила горища й підвали двох районів обласного центру й дійшла до невтішного висновку. Вхід у підвальне приміщення багатьох будинків доступний кожному, тому тут створені «ідеальні умови для виникнення пожежі». Деякі жалісливі мешканці спеціально відкривають цокольні приміщення на час морозів, щоб дати притулок бомжам. У більшості випадків горищні й підвальні приміщення перетворюються на смітники. Тут збирається все, що добре горить: картонні ящики, ганчір'я, папір. В управлінні МНС вважають, що найбільш оперативним і ефективним попередженням пожежі в таких приміщеннях буде міцний замок на дверях.

Вл. інф.

У багатьох прострелено скроні

Територія Львівської залізниці стала «притулком» для останків жертв тоталітарного режиму. Їх знайшли ще 2005 року, але досі не поховали. Вивченням та ідентифікацією займається «Меморіал». Фахівці вважають, що це біженці зі сходу, котрі тікали від голоду 1946—1947 років і знайшли тут свою смерть. У багатьох прострелено скроні. Залізничники звернулися до Львівської міськради з проханням про перепоховання і мають намір допомогти. Як повідомлено прес-центр залізниці, уже замовлено 250 домовин. На місці сумної знахідки планують звести каплицю.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Нове русло «Уманьферммашу»

■ ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Із досьє «Голосу України»

Анатолій ЛІПКАН (на знімку) — генеральний директор ВАТ «Уманьферммаш», заслужений машинобудівник України, депутат Черкаської облради. Народився в селі Липняшка Добровеличківського району на Кіровоградщині. Після навчання в ПТУ та технікумі працював на заводі. Закінчив Харківський політехнічний інститут та академію народного господарства при Раді Міністрів СРСР. Очолював колектив підприємства сільськогосподарського машинобудування на Волині. З 1983 року — керівник «Уманьферммашу». Має великий авторитет в Умані та в Черкаській області. Організатор і натхненник багатьох соціальних програм. Талановитий менеджер, психолог. Досвідчений господарник. Має кипучий характер і багато друзів. Нагороджений медаллю «За доблесну працю», орденом «Знак пошани», повний кавалер ордена «За заслуги». Любить спорт. Одружений. Разом з дружиною Тамарою Миколаївною виростили сина і доньку. Мають трьох онуків.

— Анатолію Васильовичу, ви легендарна серед аграрних машинобудівників людина. На початку бурхливих 90-х минулого століття, коли найпотужніші заводи-велети тонули в морі жорсткої економічної кризи, як паперові кораблики, ви втримали штурвал «Уманьферммашу». І не лише втримали, а й вивели його в нове русло. Як вам це вдалося?

— Й нині в жар кидає, коли згадаєш незабутнє гайдарівське: «Нам бы день простоять да ночь продержаться...». Справді, тоді боротьба точилася запекла. «Уманьферммаш» — союзний монополіст з випуску устаткування для тваринницьких комплексів опинився біля розбитого корита. Виготовлені транспортери, кормозмішувачі та кормороздавачі лежали мертвим вантажем на складі, й годі було виглядати на них покупців. Ми продавали для братніх республік майже 90 відсотків своєї продукції. Після розвалу Союзу потрібно було все те добро спрямувати для господарств України. Але як? Поголів'я худоби катастрофічно зменшувалося, а в колгоспних касах гуляв вітер. Тоді я та моя заводська команда вирішили піти на кардинальний крок — розпочати випуск... вантажних автомобілів та самоскидів, на які був чималий попит на ринку. За тиждень я «пробив» ліцензію на «ЗІЛи», взяв у борг шасі, а на заводі виготовляли кузови. Тож з конвеєра «Уманьферммашу» за короткий час зійшли новенькі автомобілі!

— Але ж це був великий ризик!

— Хто не ризикує, той не п'є шампанського. У нас іншого виходу не було. Або вішати на завод амбарного замка, що, на жаль, зробили чимало моїх колег-машинобудівників, або йти ва-банк. Ми виграли двобій з ринковою стихією. Наші «ЗІЛи» закупив Казахстан. З грішми на рахунку легше було думати, що робити далі. Запросили найкращих в Україні конструкторів сільгоспмашин, створили першу в області маркетингову службу. Вона виявила «больові точки» АПК. Новостворені агрофірми і СТОВи почали закуповувати в аграрних європейських корпораціях високоврожайне насіння сільгоспкультур. Однак сучасної техніки для їх вирощування було мало. «Уманьферммаш» поспішив на допомогу вітчизняним аграріям. Ми почали випускати ґрунтообробну техніку...

— Отже, початок XXI століття «Уманьферммаш» зустрів під прапором флагмана українського сільськогосподарського машинобудування.

— Можна сказати і так. Підприємство, звичайно, мало замовлення і реалізацію. Однак нам потрібен був надійний партнер. На щастя, наш проект перспективного розвитку відкритого акціонерного товариства «Уманьферммаш» зацікавив феноменально особистість, талановиту людину і керівника, генерального директора Маріупольського металургійного комбінату імені Ілліча, народного депутата України кількох скликань Володимира Бойка.

— Вам посміхнулася фортуна...

— Необхідно було переконати мудрого і далекоглядного Володимира Семеновича взяти під своє крило «Уманьферммаш»... У 2003 році Маріупольський металургійний комбінат викупив контрольний пакет акцій заводу. Розпочалася нова ера розвитку «Уманьферммашу» — разом з іллічівцями.

— Ера «народного капіталізму», як часто називають високі соціально-виробничі стандарти, створені в Маріуполі Володимиром Семеновичем.

— Думаю, назва великої ролі не відіграє. Головне — реальні результати, які з'явилися одразу, щойно ми стали працювати з іллічівцями. Металурги дали нам такі солідні замовлення, про які ми могли тільки мріяти. Одне слово, розгін взяли зі старту. Обсяг виробництва продукції зріс у шість разів. Завдяки зрослим оборотним коштам ми модернізовуємо виробництво, щороку поетапно підвищуємо зарплату працівникам, розширили соціальні програми.

— Анатолію Васильовичу, маючи значні виробничо-соціальні успіхи, ваш колектив зважився на допомогу й селу...

— До розвитку чотирьох створених спільно з Маріупольським металургійним комбінатом імені Ілліча агроцехів підійшли планомірно й комплексно. Подбали про людей, котрі віддали нам свої земельні паї в оренду. Допомогли провести газопровід до сіл Томашівка та Гереженівка, відремонтували дороги, водогони, школи, фельдшерсько-акушерські пункти, забезпечили пенсіонерів безплатним паливом. Провели модернізацію у господарствах машинно-тракторного парку, ремонт тваринницьких приміщень, оновили поголів'я худоби. Роботи на селі ще дуже багато.

Тільки факти

■ *Колективний договір ВАТ «Уманьферммаш» — найсоціальніший у Черкаській області.*

■ *Підприємство за пільговими цінами забезпечує своїх працівників путівками на санаторно-курортне лікування, оздоровлює на березі Чорного моря.*

■ *На оздоровлення до профвідпустки заводчанам щорічно додається 65 відсотків середньомісячної заробітної плати.*

■ *За роки незалежності України заводчани побудували собі 823 квартири.*

Від першої особи

Тетяна Козир, директор Гереженівської середньої школи:

«З приходом у наше село Маріупольського комбінату та «Уманьферммашу» в людей ніби друге дихання відкрилося. Гереженівці побачили перспективу, повірили в завтрашній день. Наші благодійники капітально відремонтували школу, закупили комп'ютери, іншу оргтехніку. Нині проводиться газифікація навчального закладу. Ми пишаємось тим, що наша школа нічим не відрізняється від міської».

— Таку само постійну підтримку від машинобудівників та металургів відчувають і уманчани.

— Інакше й бути не може. «Уманьферммаш» випускає третину виробничого валового продукту міста. Соціальні програми, турбота про дорослих і дітей — один з найголовніших пріоритетів нашої діяльності. Нашими спільними з комбінатом стараннями в місті побудовано чудові спортмайданчики, реконстрйовано стадіон, відремонтовано міські дороги, школи та лікарні. Відкрито в густонаселеному заводському мікрорайоні дитячий центр «Казка» з кінозалом, караоке, дискотекою, залом інтелектуальних ігор, дитячим кафе. Є в «Казці» свій книжковий фонд, живий куточок. Крім цього, подбали, щоб мікрорайон заводської забудови став привабливий і зручний для проживання уманчан.

— Тепер, кажуть, бажаючих поселитись на колишній околиці хоч відбавляй.

— Є таке. Відремонтували там дороги, відновили вуличне освітлення, відкрили кафе, аптеку, перукарню, ательє з пошиття одягу, взуттєву майстерню, бібліотеку, обладнану комп'ютерами. Почало функціонувати поштове відділення, де мешканці можуть сплатити за «комуналку». Тобто жити стало набагато комфортніше і веселіше.

Від першої особи

Дмитро Пустовіт, головний лікар Уманської міської лікарні:

«Завдяки металургам та машинобудівникам проводяться ремонти у відділеннях, затишніші стають палати для ветеранів, в які придбано телевізори і холодильники. Після відвідин лікарні народним депутатом України Володимиром Бойком та депутатом обласної ради Анатолієм Ліпканом у нашому медичному закладі з'явився кардіологічний УЗД-апарат, офтальмологічний операційний мікроскоп, лапароскопічний комплекс, колоноскоп. Саме це дороговартісне обладнання ми просили придбати наших благодійників».

— Справ, великих і малих, зроблених для Умані стільки, що, здається, все місто тримається на одному великому «киті» — ВАТ «Уманьферммаш»...

— Ми не перебільшуємо своїх звершень. Але й не применшуємо їх. Попереду багато роботи, чимало задумів — на підприємстві, на селі і в нашому чудовому, прекрасному, рідному місті, яке ми всі дуже любимо.

— Успіхів вам, Анатолію Васильовичу, і вашому колективові!

Розмову вела Лідія ТИТАРЕНКО.
Фото автора.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Думку громад вивчатимуть з допомогою інтерактивного опитування

У п'ятьох районах Хмельниччини до кінця квітня наступного року заплановано провести «круглі столи», на яких представники громадських організацій, чиновники та журналісти ділитимуться досвідом досягнення прозорості влади. Організатором виступить суспільна служба Кам'янця-Подільського за підтримки Міністерства закордонних справ Данії, координатора проектів ОБСЄ в Україні та Комітету виборців України.

Учасники проекту в регіонах дедалі частіше висловлюються за створення партнерства громадських організацій «За прозору владу». Їх підтримує і сама влада. Зокрема, голова Хмельницької обласної державної адміністрації Іван Гавчук запевнив, що інновацію суспільної служби (мережі інтерактивного спілкування з громадою) можна впровадити в кожному районі. Торік її апробували в Кам'янці-Подільському — провели два опитування з гострих соціальних питань: підвищення комунальних тарифів та стану екології в місті. На три номери за один день зателефонувало більше тисячі осіб. Люди не тільки висловлювалися «за» чи «проти», а й подавали свої пропозиції, як краще розв'язати проблему. Чільник області заявив, що для опитувань можна використати телефони районних адміністрацій, які влада надаватиме громадським активістам на вихідні. А державні та комунальні ЗМІ вестимуть напередодні широку пропаганду інтерактивних опитувань, не беручи за рекламу жодної копійки. Думку громад влада обіцяє враховувати при прийнятті рішень.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

Щоб був порядок, піклуються про правоохоронців

Ключі від 15 новеньких автомобілів вручили підрозділам міліції Житомирщини виконуючий обов'язки міністра внутрішніх справ України Михайло Корнієнко, голова обласної ради Ірина Синявська і голова ОДА Юрій Забела. Закуплено машини за кошти обласного бюджету. Адже цьогоріч за рішенням облради на реалізацію заходів, передбачених комплексною програмою профілактики злочинності на 2006—2010 роки, було виділено мільйон гривень.

Урочиста передача автомобілів стала своєрідним звітом про їх освоєння. Раніше на 335 тисяч гривень закупили зимового форменого одягу для працівників підрозділів, які несуть службу з охорони громадського порядку, — дільничним інспекторам міліції, працівникам патрульної служби та спецпідрозділу «Беркут». Частину коштів використано на реалізацію проекту «Безпечне місто», згідно з яким в людних місцях та на автошляхах встановлюються камери відеоспостереження.

Як повідомили керівники області, на подальшу реалізацію правоохоронних заходів наступного року передбачено виділити з обласного бюджету 2,6 мільйона гривень. Ірина Синявська переконана, що депутати облради проголосують за це незалежно від своїх політичних переконань. Майже половина цих коштів піде на заходи з підвищення безпеки дорожнього руху, адже Житомирщина посідає сумне друге місце (після Київщини) за кількістю жертв ДТП.

Олексій КАВУН.

На знімку: ключі від нових автомобілів вручає в. о. міністра внутрішніх справ України Михайло Корнієнко.

Фото автора.

Україна ввела заборону на ввезення птиці, сировини і продуктів з неї з території Ростовської області (Російська Федерація) ***(Укрінформ)***

Як запевняють у Міністерстві економіки Польщі, економічними пріоритетами країни є енергетична безпека і прийняття змін до закону про свободу економічної діяльності ***(Укрінформ)***

Діагноз критичний:

селянство знищують як клас...

Після днів «Голосу України» на Сумщині творча бригада газети й досі перебуває під враженням від десятків зустрічей із сумчанами — керівниками регіону, вченими, керманичами потужних виробництв, приватними підприємцями, хліборобами. І жодної зустрічі — прохідної. Одні запам'ялталися по вінця насиченим оптимізмом, інші — болем і безнадією. Найбільше мінорних акордів бриніло в розмовах з хліборобами. Найболючішим питання сьогоднішньої України залишається доля села і майбутнє українського селянства загалом. Якщо помножити скарги наших співрозмовників на наявні реалії, то отримаємо відповідь: селянство сьогодні винищується як клас — свідомо, цілеспрямовано й нахабно…

Директора приміського сільськогосподарського підприємства ТОВ «Піщане» **Миколу СЕРЕДУ (на знімку)** ми перехопили на буряковій плантації, в яку вже майже «в'їхав» обласний центр. Точніше, перехопив нас сам Середа, розгледівши на редакційній автівці бренд «Голосу України».

— Либонь, скаржитиметесь на міську владу, яка зазіхає на ваші угіддя?

— Сумська влада хоча б своїм «угіддям» дала раду, — парирував у відповідь директор. — Адже влітку обласний центр від сміття та бруду по вуха заріс лепом. Тож їм не до нас. На селянина невідворотна біда, наче татарська навала, з іншого боку насувається... З боку держави, яку в нинішніх українських владних кабінетах уособлюють чиновники найвищих рангів, котрим, схоже, наша земелька ні вдень, ні вночі спокою не дає. Дай їм волю, вже давно селянство вивели б як клас. Утім, з огляду на «рятівні» заходи можновладців із «спасіння» вітчизняного аграрія, які особливо набрали обертів за останні три роки, до межі, на якій українському селянинові «сплетуть» останні личаки, відстань недалека...

...Якщо торік у «Піщаному» було засіяно цукристими трохи більш як 80 гектарів найродючішої землі, то навесні нинішнього — лише 60, і то, як повідав нам Микола Іванович, з великими потугами і пересторогами. Навчені гірким досвідом попередньої «співпраці», у господарстві свідомо очікували непередбачуваних каверз та підступів з боку наймиліших «дружбанів» — можновладців і переробників. І таки наврочили на свою бідну голову.

«Послання» від «партнерів» на спаді літа було як грім серед ясного неба і виявилося страшнішим за козацький лист турецькому султанові: «жалісливі дружбани» повідомляли, що вони знижують закупівельну ціну на солодкі корені до 170 гривень за тонну.

— Усі буряківники області ще й досі не прийдуть до тями від цього, — зітхає Микола Іванович. — Торік за нормальних погодних умов за тонну сировини нам платили 220—230 гривень. Сьогодні після здорожчання всіх і вся — міндобрив, гербіцидів, солярки — переробники вирішили приперти нас до стінки. І приперли, під президентсько-урядову застольну про рай у рідному селі, який взялися будувати... «доброчинні» інвестори.

Селянський біль і непроглядний відчай зрозуміти можна. І попередня, і нинішня президентська рать тільки й знала, що лякати селянина акціями на кшталт «Рік села». Та що більше звучало гучних «лякалок» і пустопорожніх обіцянок, то сильніше в селян виникала підозра, що всі вони розраховані на дурників. Згодом підозра переросла у впевненість: теперішні наїзди чиняться уже не з мовчазної згоди, а за безпосередніми вказівками можновладних «патріотів» та «опікунів». Прикладів, що підтверджують сказане, як, даруйте, у собаки бліх...

Ще на початку 90-х буряківнича галузь була провідною в агропромисловому комплексі Сумщини. Тоді під цукристими в регіоні було не менш як 110 тисяч гектарів, а річне виробництво цукру, який видавали «на гора» 18(!) переробних заводів, щороку коливалось в межах 250—300 тисяч тонн. Нинішній «рекорд» — лише 20 тисяч гектарів і 50—55 тисяч тонн. Від переробної галузі в регіоні взагалі залишилися ріжки та ніжки в кількості аж... чотирьох цукрозаводів. Решта благополучно пішли на металобрухт. Ось тому і доводиться трудівникам «Піщаного» возити солодкі корені на переробку за 50 кілометрів — у Жовтневе. Можна б, звісно, переадресувати буряковий потік на Буринський цукрокомбінат, де за тонну сировини дають трохи більш як 195 гривень. Проте туди шлях удвічі довший. Ось і вся «альтернатива»: до інших двох заводів відстань ще більша. Чи є вихід із цього становища?

— Один-єдиний — зрівняти бурякові плантації з землею і назавжди забути про український цукор, чим задарма працювати на дядька, — зітхає Микола Середа. — Тож невдовзі «підсолоджуватимемо» чай кукурудзою та озимим рапсом.

Саме ці культури прийдуть на зміну бурякам наступного року майже в половині бурякосіючих господарств області.

Про те, що операція з «мирного» захоплення українського села спланована, розроблена і схвалена в найвищих владних кабінетах держави, свідчить безпрецедентний інвестиційний бум. Автори проекту називають його панацеєю, селяни — нашестям ненаситної сарани. Отже, спробуємо з'ясувати, на чиєму ж боці правда: верхів чи низів? Чи справді інвестори ощасливлюють село, чи з пролетарською «непідкупністю» вбивають у ньому останні паростки життя?

Сьогодні добродії-інвестори вже окопалися в кожному районі. Навесні сіють, упродовж весни доглядають посіви, восени збирають вершки, після чого відбувають з усім своїм реманентом і надсучасною технікою, а також бригадами «цілинників», які працюють на ній, у безвість до наступної весни.

— І поля в них доглянуті, і врожаї вищі, — погоджується керівник «Піщаного», — що за такого технічного озброєння не так уже й складно. А ось душі в них немає, не люблять вони землю. Їхнє завдання — витіснити з неї її законних власників. Хіба під силу простому фермеру чи навіть міцному господарству змагатися за ринок на рівних з кондитерськими, шоколадними, енергетичними та іншими баронами? Розчавлять і не помітять.

У логіці Миколі Середі не відмовиш. На відміну від залітного, справжній господар не тільки про землю піклується. Він і про ремонт дитсадка, до якого онуки ходять, подбає, і дах у школі, в якій колись і сам навчався, полагодять, і городи селянам під засів виоре, і сільську дорогу в разі потреби відремонтує. І багато іншого добра людям зробить. Бо він на цій землі спинався на ноги, серед цих людей виріс, став особистістю, і йому небайдуже, яку пам'ять залишить по собі своїм нащадкам. Водночас варягам, пардон, інвесторам, які в області вже встигли «усиновити» сотні тисяч гектарів землі (поки що в оренду. — **Авт.**), селянські потреби, за великим рахунком, до лампочки: посіяв, зібрав, до того ж власними кадрами і технікою, і шукай вітра в полі до чергового весняно-літнього набігу із збирання ясиру. Знай тільки тягнуть до себе. Суть інвесторів, зомбованих на знищення села, підтверджує статистка: в тих селах, де орудують «рятівники», безробіття, яке й без цього досягло у сільській місцевості регіону катастрофічної межі, вже вдвічі-втричі вище, ніж у сусідніх. Коментарі, нам думається, зайві. Тим часом, почувши запах «свіжини», на українську земельку почали на всю ширину відкривати рота й зарубіжні «благодійники». У Путивльському районі, приміром, забаглося орендувати терміном на 50 років усього «якихось» 18 тисяч гектарів землі. І за підтримки голови Путивльської райдержадміністрації Миколи Шульги не сьогодні-завтра «дочірня» фірма відхопить ласий шматочок. Попри шалений спротив місцевих аграріїв, іноземцям уже передано в оренду першу третину з наміченого — 6,5 тисячі гектарів. Нині на завершальній стадії підготовка договору на решту 12 тисяч гектарів.

— А були ж часи, коли Україна, не напружуючись, самотужки Європу годувала...

— Наша ненька і сьогодні може здивувати світ, — погоджується Микола Середа. — Правда, за однієї умови: якщо від державного штурвала відлучать хапуг і дурнів. Що це змінить? Насамперед державну політику в аграрному питанні. З огляду, що «пріоритетними» обіцянками нас вже нагодували по саме нікуди, настав час переходити до дієвої підтримки у вигляді довготривалих маловідсоткових кредитів у розмірі 5—7 відсотків. Останні два роки нас заколисують 17-відсотковими банківськими позичками. Ставки аж ніяк не божеські, але більш-менш прийнятні. Та коли почали рахувати — волоси дибки стали: при отриманні кредитів 17 «гарантованих» відсотків чомусь завжди переростають у 25 і більше. Окрім довгострокових кредитів, держава має подбати також про збільшення державних дотацій на пріоритетну сільгосппродукцію, державне замовлення, підкріплене реальною і стабільною ціною. І тоді, як у кращі свої часи, український селянин годуватиме Європу...

Слова Миколи Івановича Середи та вкласти б у вуха кожному депутатові новобраного парламенту...

Леонід БРОВЧЕНКО,
Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

*** У листопаді промвиробництво скоротилося проти жовтня на 4,9 відсотка і зросло на 7,9 відсотка проти листопада минулого року.**

*** На переконання в. о. міністра фінансів Миколи Азарова, оцінки Світового банку стосовно складності податкової системи в Україні не відповідають дійсності.**

*** Група «Приват» продає свої гірничо-металургійні активи.**

Про рожеві окуляри.

Темпи зростання промисловості впродовж року неухильно скорочуються, незважаючи на сприятливу кон'юнктуру на зовнішніх ринках. Це свідчить про низький рівень управління галуззю. І, зрештою, через високу питому вагу промисловості в структурі ВВП це позначилося на його вимірі за підсумками 11 місяців: 7, 2 відсотка проти 7,3 — за січень—жовтень. У листопаді здала свої позиції добувна галузь, хоч її результат за січень—листопад на 10,7 відсотка кращий від аналогічного показника минулого року. Поза сумнівом, нестабільна робота галузі зумовлена нестачею інвестицій у розвиток основних фондів. Оскільки в усіх на язиці сьогодні вартість імпортного природного газу, нагадаю, що саме низькі ціни на нього впродовж багатьох років гальмували розвиток власної добувної галузі і зробили невідворотним подорожчання блакитного палива власного видобутку. Якщо зняти рожеві окуляри, то тільки відмовившись від фіксації низьких цін на власні ресурси, можна досягти прогресу в добувній галузі. Так, за деякими підрахунками, якщо підняти ціну до 80 доларів США за тисячу кубометрів, можна збільшити видобуток до 2 мільярдів кубометрів на рік, істотно покращивши енергобаланс країни. Незалежно від того, хто стане Прем'єр-міністром, йому доведеться збільшувати ціну на природний газ для населення, для чого вочевидь варто переглянути нинішню систему субсидіювання. І що швидше, то безболіснішим для країни буде цей крок.

Ще більше не дотягла до жовтневого здобутку переробна промисловість (93,7 відсотка), щоправда, за результатами 11 місяців вона випереджає аналогічний показник минулого року, проте на рівень статистичної похибки. 4,0 відсотка продукції порівняно з жовтнем «не дотягли» целюлозно-паперова та видавнича галузі, 15,2 — коксівна і нафтопереробна, 0,4 — хімічна і нафтохімічна. Найбільш прикрим і важкопояснюваним з огляду на сприятливу кон'юнктуру на світовому ринку видається статистичне відставання від жовтня машинобудування (на 3,0 відсотка) і металургійного виробництва (на 3,1 відсотка), попри це, від початку року вони зберігають тверді позиції. Причина, очевидно, в корекції на рівень інфляції. Стає дедалі очевидніше, що подорожчання експорту тягне за собою подорожчання продукції виробників на внутрішньому ринку, що посилює макроекономічні диспропорції, розкручуючи інфляцію попиту водночас з інфляцією витрат. Поза тим споживачів закликають дивитися на реалії крізь рожеві окуляри. З дужками. Мовляв, харчова промисловість загальмувала, але попит і без того високий. У роздрібному і великооптовому сегментах ціни на нафтопродукти продовжують зростати, але уряд домігся їхньої стабілізації.

Коригування оцінки аудиторської компанії Pricewaterhouse Coopers, як відомо, стосувалося привабливості

Друга молодість старих АЕС,

або Чи варто робити перспективні ставки на розробки минулого століття?

Від початку спорудження до пуску другого енергоблока Хмельницької АЕС минуло добрих півтора десятка років. Мораторій на будівництво станцій, фінансова невизначеність, а головне — відсутність державної перспективної політики в галузі ядерної енергетики стримували роботи. Тепер, здавалося б, більша частина цих перешкод зникла. Поза тим і можливість, і доцільність добудови третього енергоблока так само чітко не окреслені. Чому ж до такої відповідальної галузі таке невизначене ставлення? Чи стане нинішня програма розвитку ядерної енергетики держави реаліями завтрашнього дня? Наскільки вона відповідає потребам країни, а головне — її безпеці? На ці запитання ми попросили відповісти директора Хмельницької АЕС Миколу ПАНАЩЕНКА.

— Теперішня Хмельницька АЕС — це насамперед два діючі блоки. Будівництво третього і четвертого було зупинено ще у 90-му. Тоді будівельна готовність одного становила 27, іншого — 10 відсотків. Але вся інфраструктура станції була розрахована саме на чотири блоки, а в перспективі не виключалась можлива добудова ще двох. Утім, усі роботи зупинив встановлений тоді на хвилі політичних настроїв суспільства мораторій. Тепер же добудова обох блоків цілком реальна. До речі, програма розвитку ядерної енергетики першим етапом ставить саме пуск третього блока ХАЕС. Однак тут не все залежить тільки від волі та бажання енергетиків. Діє відповідна законодавча база, яка вимагає прийняття окремого закону про будівництво об'єкта ядерної енергетики.

Варто сказати, що проведені обстеження свідчать: призупинення будівництва третього енергоблока ХАЕС майже на 90 відсотків не позначилося на стані будівельних конструкцій. Хоча, звичайно, є окремі пошкодження, потребує заміни значна частина металоконструкцій. Було б просто не по-господарськи не використати те, на що вже витрачені колосальні матеріальні й трудові ресурси, адже все це праця наших людей, не варто нею нехтувати.

— Мабуть, важливо подбати про майбутню безпеку. З моменту початку експлуатації блоків такого типу минуло майже три десятиліття. Про те, яких темпів протягом цього часу набув технічний прогрес, навіть не доводиться казати. Технічні новинки тих часів тепер видаються безнадійно застарілі. То чому ми знову повертаємось до реакторів такого типу?

— Ще раз повторю, ми виходимо насамперед із того, що було б просто не по-господарськи відмахнутись від майже 30-відсоткової готовності блока. Тепер щодо того, який реактор і технології обирати. Сучасне законодавство вимагає тендерного добору виконавців робіт і постачальників. Два роки тому було навіть підписано спеціальне розпорядження Кабміну проводити вибір тільки на конкурсній основі. Але, виходячи із початково виконаних робіт, для нас це не дуже прийнятно, бо, з одного боку, немає широкого спектра виконавців, з другого — тип реактора вже визначений початковим планом ХАЕС: підійде тільки реактор російського виробництва, такий, які уже в нас працюють, або близькі до них типи. Як запускали другий енергоблок, застосовували чимало сучасних заходів, спрямованих на безпеку роботи реактора. Усе це є запорукою того, що і наступні блоки працюватимуть надійно і стабільно.

Одним із головних аргументів на користь саме такого типу реактора є його апробованість і надійна робота протягом минулих десятиліть. У країні сьогодні працює півтора десятка енергоблоків ВВР-1000 та два ВВР-440, і вони вже встигли напрацювати понад 170 реакторо-років досвіду експлуатації. Такого стажу і досвіду не має навіть Росія, котра ці блоки виготовляла. За такий довгий термін експлуатації ми вивчили і сильні, і слабкі сторони цієї техніки, навчились використовувати її з максимальною користю і безпекою, тому експериментувати з новими моделями, набувати все той же досвід шляхом проб і помилок — це не такий вже безпечний шлях.

— Ми весь час ведемо мову про добудову і реконструкцію старих станцій. А чому не йдеться про нові технічні розробки на нових станціях?

— Гадаю, тут є кілька причин. Не треба забувати, що побудова нової АЕС з нуля — це надто дороговартісний проект. До того ж Україна не така вже й багата стартовими будівельними майданчиками для таких об'єктів, адже вони повинні відповідати багатьом параметрам. Для чого вигадувати велосипед, коли він є? Будівництво ХАЕС пов'язували свого часу з далекими перспективами, вона готова розширитись до шести енергоблоків, то чому б не використати такий потенціал?

— А чи потрібне таке розширення? Думаючи про перспективу, весь світ шукає інші, очевидно, безпечніші джерела енергії. А ми, заглядаючи вперед, озираємося на досягнення ледь не середини минулого століття.

— Не хочу коментувати такі популярні сьогодні гасла про біопаливо, оскільки я тут не фахівець. Але на думку людини, котра три десятиліття виробляє енергію, це все не надто серйозно і переконливо. Сьогодні половину електроенергії в країні виробляється на АЕС. Частина їх, у тім числі і перший блок ХАЕС, підходять до кінцевого терміну експлуатації. Але це стосується і другої частини енергогенеруючих підприємств, зокрема ТЕС. Не думаю, що їх спорудження буде ефективнішим. Розумію, що це надто масштабна тема, і вона стосується корпоративних інтересів цілих галузей. Якщо робити ставку на теплоенергетику, то автоматично залучається до роботи і вугледобувна галузь. Коментувати те, в якому стані вона перебуває нині, думаю, не варто. Отож вибір треба робити вже тепер. Бо вже через десяток літ проблема набуде такої гостроти, що розв'язувати її доведеться в авральному порядку.

До речі, ведучи мову про добудову третього енергоблока сьогодні, ми, на жаль, не маємо ані кінцевих термінів, ані навіть найближчих планів. Жодної гривні до прийняття відповідного закону на третій блок не буде виділено із держбюджету. Але вже тепер для ремонтно-відновлювальних робіт і консервації об'єкта потрібно від 35 до 50 мільйонів гривень на рік.

— Для чого витрачати такі кошти на консервацію, коли йдеться про майбутнє будівництво?

— У тім то й річ, що майбутнє. А будова в теперішньому стані чекати не може. Тільки на її збереження потрібні такі кошти. Це включатиме і підготовку до початку будівництва. На неї знадобиться майже три роки. Якщо ж гроші не вкласти зараз, то потім знову ще більше доведеться витратити на чергові технічні роботи, обстеження, виготовлення технічної документації... А коли вести мову про вартість самого будівництва, то, за нинішніми оцінками, воно стане приблизно у півтора мільярда доларів.

Якщо повернутись до доцільності спорудження атомних станцій, то хочу навести один лише приклад: торік наша станція виробила 14,5 мільярда кіловат електроенергії. Це той обсяг, котрий споживають протягом року сім таких областей, як Хмельницька. В сучасному світі навряд щось може зрівнятись із атомними енергогенеруючими потужностями.

— На нестачу електроенергії нарікань практично немає. А от її вартість влаштовує аж ніяк не всіх. Зокрема, багато йдеться про те, що собівартість кіловата значно нижча, ніж його тарифна вартість. Хто «з'їдає» різницю?

— Вартість кіловата, який виходить зі станції, і того, що отримує споживач, справді різна. Але давайте порахуємо. Енергетики справляють мінімальний вплив на кінцевий тариф, оскільки самі нічого не продають. НАЕК «Енергоатом» виходить зі своїми пропозиціями до НКРЕ щодо можливих тарифів. Виходячи із того, що собівартість кіловата дорівнює сьогодні 9,5 копійки, НАЕК просив встановити тариф в 11,5 копійки. Ці кошти покривали б наші затрати і давали б можливість проведення цілої низки робіт, у тім числі й тих, що спрямовані на підвищення безпеки АЕС. До того ж ми планували провести заміну окремого устаткування, котре на безпеку особливого впливу не має, зате ефективність та економічність роботи станції воно могло б значно підвищити. На жаль, бюджетних коштів для цього не передбачено і, незважаючи на наші обґрунтування ціни, в тариф ці витрати не були закладені, тому він встановлений на рівні 9,51 копійки.

— Чому ж населення платить ледь не втричі більше, а для виробництва вартість кіловата зростає ще майже в чотири — п'ять разів?

— Заради об'єктивності варто зазначити, що тарифна сітка на електроенергію доволі широка. Зокрема, населення Нетішина, як міста атомників, платить за кіловат лише 15,72 копійки, міське населення області — 24,36 копійки, ну, а, скажімо, окремі промислові підприємства — 42,6 копійки. На формування цих цін впливає низка чинників. Почнемо з того, що продукт, який виробляє АЕС, не прийнятний для загального споживання. Привести його до відповідного стану і передати до кожного споживача покликана ціла система обленерго. Тому і вони вносять частку своїх затрат у тарифи. До того ж не варто забувати, що загальний ринок енергії складається тільки наполовину з тієї, що виробляють АЕС, другу половину дають ТЕС. Розділити її просто неможливо. А собівартість теплоенергії значно вища. Отож у результаті й маємо нинішні тарифи.

— Від того, що ми розклали все по поличках, споживачеві легше не стало. Залишаються доволі високими, ціни на енергоносії, в тому числі й на електроенергію, істотно впливають і на всі інші ціни, і, врешті-решт, на рівень нашого життя. І водночас ми говоримо про мільярдні суми, котрі потрібно вкласти в атомну енергетику, щоб завтра вона виробляла таку саму дороговартісну енергію. Чи доцільно це?

— Переконаний, поки що в енергетиці рівноцінної альтернативи атомним станціям немає. Тому і потрібно дбати про їх стабільність і перспективу розвитку. Свого часу робота першого блока ХАЕС була розрахована на 30 років. В 2117 році цей ресурс буде вичерпано. Це стосується і деяких інших енергоблоків. Вже тепер довелось передбачити продовження цих строків експлуатації на 10 — 15 років.

— Це нагадує спробу повернути старим станціям другу молодість. А чи не вплине це на безпеку їх роботи?

— Такі рішення приймаються не просто на політичній волі чи для захисту корпоративних інтересів. Продовження терміну визначається насамперед такими параметрами, як безпека. Але оскільки у станції є ресурс, то він обов'язково, рано чи пізно, буде вичерпаний. То чи варто бездіяти і чекати тієї крайньої межі?

Бесіду вела Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

БАЛАНС ТИЖНЯ ■

З дужками

нашої податкової системи, воно цікаве саме по собі (про саму оцінку, зроблену на замовлення Світового банку, ми згадували у попередніх «Балансах»). Нагадаємо, Україна в розділі рейтингу «Сплата податків» посіла 177-ме місце серед 178 країн. Попри це Мінфін вважає таку оцінку невиправданою, грубо кажучи, пропонуючи аудиторам протерти окуляри. З дужками. Бо вони, з'ясовується, не врахували, що платники податків можуть використовувати електронну форму декларування звітності. А відтак, за кількістю платежів Україна мала б посідати 136-те, а не 176-те місце, як у звіті Світового банку. На «провадження, складання та подачу податкової звітності» підприємці витрачають не 2085 годин на рік, а щонайбільше 550. Тому за цим критерієм Україна мала б посідати 156-те, а не 177-ме місце. І загальна ставка на прибуток мала б становити 55,6, а не 57,3 відсотка, що дає змогу піднятися ще на одну рейтингову сходинку. На ці доволі запізнілі резони можна було б і зважити, якби вони не смішили. Цікаво, чи знають у Світовому банку нашу примовку: «Не вмер, то здох!». Поза тим реакція Мінфіну — це вже інформаційний привід, який викликає резонну цікавість, чому так прискіпливо головне фінансове відомство країни не аналізує ступінь адміністрування податків, який дедалі більше розширює поле для зловживань і корупції? Без такого аналізу будь-хто «п'ять копійок» від Мінфіну у бік вищеозначеного рейтингу спише на тривіальний захист відомчого мундиру.

Деяким платникам податків уже давно не до п'ятаків, бо їх цікавлять мільярди. Так, стало відомо що російська «Євраз Груп», за якою стоїть мільярдер Роман Абрамович,

купує в групи «Приват» сталеливарні, гірничорудні та коксохімічні активи приблизно за 3 мільярди доларів США. Про підписання угоди щодо придбання 99,25 відсотка акцій ВАТ «ГЗК «Суха балка» (потужністю 3,75 млн. т аглоруди на рік), 95,57 відсотка акцій ВАТ «Дніпровський метзавод імені Петровського» (потужністю 1,8 млн. т чавуну і 1,23 млн. т сталі на рік), 93,4 відсотка акцій ВАТ «Коксохімічний завод «Баглейкокс», 98,65 відсотка акцій ВАТ «Дніпрококс» і 93,83 відсотка акцій ВАТ «Дніпродзержинський коксохімічний завод» (загальною потужністю 3,52 млн. т металургійного коксу на рік) «Євраз» уже повідомив. Як і про те, що заплатить за активи частково акціями додаткової емісії з дисконтом, а частково — грішми. Утім, умови та структура угоди, яку планують закрити в першому кварталі наступного року, нехай цікавлять власників потужних фінансово-промислових груп. На які зміни можна очікувати після цього переділу на коксохімах? Логічно думати, вважають експерти, що в цьому разі якісніше коксівне вугілля з шахт «Распадська» та «Південкузбасвугілля», контрольованих «Євразом», закриє наявний дефіцит сировини на українських коксохімах. Гадаю, це ще одна приємна новина для металургійного сектору, який вимушений здебільшого імпортувати металургійний кокс. Не виключено також, це може стати останнім аргументом на користь заборони видобутку коксівного вугілля на небезпечних глибинах, що вже сталося на шахтах імені Засядька та Калініна.

Людмила ШАПОВАЛОВА.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

В уряді Автономної Республіки Крим почала працювати міжвідомча комісія з розселення та облаштування кримських татар *(Укрінформ)*

У Харкові розроблено пристосування для перевірки герметичності внутрішньодомових газопроводів *(Укрінформ)*

■ АКТУАЛЬНО

Гребля з дипломів

— Ларисо, вставай, скоро десята, — благала мати-пенсіонерка доньку. — Не працюєш у конторі, так дома он скільки роботи.

— Ох, — потягнулася дочка, — яка дискотека була прикольна! А що снідати?

— От і я тебе питаю: снідатимемо що?

Ларису-контрактницю вчили всією родиною: батько-мати, дідусі й бабусі, ще й бездітні дядько з дядиною допомагали. Що плата за навчання, а що — в заліковку на кожен іспит. Рідня, вручаючи Ларі гроші, дружно кляла хабарників з університету.

І от дипломований спеціаліст вже третій рік без роботи. Влаштувалася було в банку, потім офіс-менеджером на приватній фірмі — звільнилася за якихось тиждень. Багато, виявляється, вимагають, а мало платять. «А моя їздить у село щодня, вчителює за 460 гривень», — каже сусідка Ларисиній матері.

Коли домашні дуже дістають Ларису, та огризається: «Я що, просила пхати мене на філфак? Учителями тепер хоч греблю гати».

— Безробітні спеціалісти здебільшого — колишні контрактники, — зазначає Марина Дем'янчук, керівник служби з питань працевлаштування Кам'янець-Подільського державного університету. — Той, хто вчився за державні кошти, гарантовано отримує робоче місце. Ми маємо списки вакансій від управлінь освіти практично з усіх областей. Уже зараз готуємо листи до них, повідомляємо про кількість випускників у 2008-му, перелік спеціальностей, додаємо картки працевлаштування з побажаннями студентів.

Буває, проте, по-різному. Наша випускниця, приміром, поїхала в Рівне і повернулася: дають лише десять годин. Довелося втручатися. Знайшли ще вісім годин у приватній школі, запропонували гуртожиток.

Донецьке управління запрошувало подружню пару — історика та фізика — і одразу забезпечувало квартирою.

Наша служба створена 2004 року, вона відслідковує ситуацію й допомагає випускникам. Мені подобається, як працює управління освіти Чемеровецького району Хмельницької області. Звідти постійно приїздять до нас, відбирають кращих студентів, створюють їм належні умови. А місто Кам'янець-Подільський ніколи не виставляє вакансій. Але дає роботу багатьом. За 10 років 103 наші випускники тут стали вчителями другої категорії, 52 — першої, 35 — вищої, а чимало в дитсадках влаштувалися.

— Справді, — продовжує тему директор міського центру зайнятості Наталія Постова, — випускників нашого університету в черзі чимало. Є і з інших вузів. Загалом за 10 місяців зареєстровано 230 осіб, 144 з них прийшли зі студентської лави, 63 вже працевлаштовані. Резюме безробітних ми розміщуємо навіть на інтернет-сайтах — і вони знаходять роботу. Особливий попит на перекладачів, менеджерів.

Ми прагнемо вести моніторинг попиту, щоб ефективно використовувати державні гроші на перепідготовку. Раніше активно навчали на бухгалтерів, секретарів керівника, до речі, наші слухачі швидше знаходили собі роботу, ніж випускники з дипломами про вищу освіту. Тепер гостро бракує кадрів робітничих, обслуговуючих спеціальностей. Тому іноді ситуація дивна: щойно здобув вищу освіту, а вже маєш перенавчатися на інший фах.

Щоб абітурієнт знайшов професію, наш центр працює з ним ще в школі. Численні ярмарки професій, зустрічі юних з успішними підприємцями, публікації у місцевих ЗМІ — це не повний перелік послуг. Спілкуємося навіть із закордонними роботодавцями, які пропонують легальну роботу.

Не пропаде в житті той студент, котрий ще замолоду не чекав манни від батьків, а сам заробляв гроші, встигаючи і в навчанні, — цю істину сповідує проректор з виховної роботи Кам'янець-Подільського державного університету Анатолій Заводовський. Він, зокрема, розповів про організацію вузівської біржі праці, яка п'ять років успішно діє у ВНЗ. Її керівник третьокурсник Євген Касап залучив до роботи сто молодих людей. Євген, «продаючи» послуги своїх ровесників, має 10 відсотків з оплати їхньої праці. Зацікавлений, тому вдосконалює методи керівництва: оперативно міняє недобросовісних виконавців, дбає про гарантовану оплату праці студентів, вивчає попит на послуги та шукає роботодавців.

Така біржа діє і в коледжі Подільського державного аграрно-технічного університету.

«Отримуючи гроші, зароблені власним потом, — каже її засновник Анатолій Стратуляк, — вчишся дорожити роботою. Тоді й нахлібником у батьків чи держави не будеш».

Сформувати характер трудівника допомагають і стажування за кордоном. У фермерські господарства Великої Британії, скажімо, їдуть студенти Подільського державного аграрно-технічного університету, в органи самоврядування Польщі — Хмельницького університету управління і права.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На Полтавщині наступного року планують закінчити встановлення лічильників газу

Енергозалежність і велика енергоємність української економіки змушують прискорити розробку Енергетичної стратегії України на період до 2030 року. Про план заходів на 2006—2010 роки з її реалізації на Полтавщині йшлося під час наради, яку провів голова облдержадміністрації Валерій АСАДЧЕВ (на знімку).

42 відсотки природного газу в Україні використовують підприємства житлово-комунального господарства. Щоб його економно витрачати, галузь необхідно реформувати, відзначив начальник головного управління промисловості та розвитку інфраструктури ОДА Тарас Ткаченко. На жаль, законодавством не визначено ні шляхи, ні етапи модернізації підприємств. Установлення лічильників та використання альтернативних джерел енергії — основні шляхи зменшення використання природного газу. Хоча сьогодні його споживання дещо зменшилося, частково через його подорожчання та теплу зиму.

Одним з альтернативних видів енергії є електрика, якої в Україні виробляється достатньо. Але й в електроенергетиці є проблеми. Найголовніша — зношеність розподільчих мереж. Тільки на заміну існуючих в області потрібно 530 мільйонів гривень, повідомив виконувач обов'язків голови правління ВАТ «Полтаваобленерго» Володимир Чернявський. План заходів передбачає реконструкцію, модернізацію та будівництво розподільчих електромереж за рахунок власних коштів електроенергетичних компаній.

Щодо оснащення лічильниками газу житлового фонду, то у 2008 році відповідною програмою заплановано це завершити. Усього передбачено встановити 73,3 тисячі лічильників у газифікованих квартирах та малоповерхових житлових будинках. На початок листопада цього року їх установлено 79 відсотків від загальної кількості.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Блакитний вогник у селі — вже не розкіш

Херсон, хоч і обласне місто, та розташований в центрі нашого району, — не без виклику кажуть білозерці. З трьох сторін прилягають до обласного центру села Білозерського району, четверту межу утворює Дніпро. Всі дороги, хоч із Чорного моря, хоч із півночі, хоч зі сходу, ведуть до обласного міста через Білозерський район, навіть повітряні — у селі Чорнобаївка розташований і аеропорт. А останнім часом вже помітні позитивні зрушення в соціальній сфері на селі.

Голова Білозерської райдержадміністрації Валерій Артюшенко називає те втіленням у життя державної політики, зокрема соціальних ініціатив Президента. Та найперше, безперечно, досягнення — газифікація сіл, де ще два роки тому й не мріяв ніхто про блакитне паливо. Взяти хоча б Кізомис. У майже приміському селі, всього за 25 кілометрів від обласного центру, і досі залишається два телефони на все село: на пошті та в сільраді. Навіть у школі немає. А все через те, певне, що не було тут ніколи базового господарства, усі навколишні землі належали сусідньому «Гордовському велетню». І раптом у Кізомисі — блакитний вогник!

— Стямитися з радощів не могли, коли нам сказали, що буде газ, — розповідають Галина та Сергій Сазонови. — Тож гроші вирішили відкладати будь-що, продали машину, взяли кредит. А тепер така краса: не морочитися з дровами та вугіллям. Спасибі, що надали людям кредит з низькою процентною ставкою, — каже подружжя.

— Так, за два з половиною роки завдяки цілеспрямованій і копіткій роботі у районі збудовано підвідні мережі та газифіковано вісім населених пунктів, а в тих, де був газ, значно покращилося газопостачання осель, — розповідає Валерій Артюшенко. — В районі прийнято програму газифікації до 2010 року. Із 32 дитсадочків негазифікованими залишилися два. До кінця 2008 плануємо газифікуватися на 95 відсотків. Де беремо кошти? З різних бюджетів: обласного, місцевого, державного. А головне, співпрацюємо з Фондом сприяння індивідуальному будівництву на селі «Власний дім», котрий надає пільгові кредити сільському населенню.

Діє в районі й програма забезпечення питною водою. Завдяки їй протягом 2005-07 років було відремонтовано у 19 сільських радах 30 кілометрів водомереж, придбано 11 насосів, 7 лічильників обліку води. Відремонтовано водонапірну башту в Киселівці, що дало змогу покращити водозабезпечення прилеглого села Зелений Гай. А в селі Зорівка спорудили новий водогін.

Вперше за багато років за кошти бюджету було відремонтовано дахи багатоквартирних будинків в райцентрі та селі Дар'ївка. Варто також зазначити, що неабияку роль у поступі району відіграє тісна співпраця ради та адміністрації. «Адже в нас, —пояснює Валерій Артюшенко, — одна партія — партія білозерців».

Звідки беруть гроші на все, знову питаю.

— Шукаємо, шукаємо, — посміхається голова Білозерської районної ради Володимир Карась. —Насамперед, на землі, вчимося її по-господарськи використовувати. Навіть на тендери не нарікатиму — з ними треба вміти працювати. Ось тільки побажання до тих, хто розраховує бюджет: викручуватися на місцях наприкінці року доводиться владі, таж формули розраховуються на основі хрестоматійного «1913 року», а купувати ліки, харчі в дитсадок доводиться за ринковими цінами...

Алла БРУСИЛОВА.

Укрексімбанк — найпрозоріший

За результатами дослідження, підготовленого для іноземних інвесторів міжнародним рейтинговим агентством Standard & Poor's (S&P) та Агентством фінансових ініціатив, лідером щодо якості розкриття інформації серед банків, які здійснюють операційну діяльність в Україні, другий рік поспіль визнано державний Укрексімбанк.

Як і рік тому, об'єктом дослідження стали 30 найбільших в Україні фінансових установ, на які припадає 80% активів усієї банківської системи. Аналіз проводився на основі річних звітів, веб-сайтів банків, а також звітності, наданої регулювальним органам. Ступінь оприлюднення інформації оцінювався за 112 критеріями, об'єднаними в три основні блоки:

— Структура власності і корпоративна структура (28 критеріїв);

— Фінансова й операційний інформація (60);

— Структура і процеси Наглядової ради і менеджменту (24).

«Серед лідерів інформаційної прозорості минулорічного дослідження цьогоріч свої позиції зберіг тільки Укрексімбанк, котрий, як і раніше, посідає перше місце із загальним балом 63,7% (62,0% торік), — констатують автори дослідження. — Цьому сприяє прозора структура власності й досить повне розкриття фінансової та операційної інформації, що є необхідною умовою як для успішної взаємодії із закордонними партнерами, так і для здійснення позик на міжнародних ринках капіталу.

Загальний бал Укексімбанку (63,7%) більш ніж у півтора разу перевищує середній показник розкриття інформації по банках, включених у дослідження (41%).

Порівняно з минулим роком держбанк значно підвищив показник повноти і доступності фінансової та операційної інформації (з 65,3 до 72,7% усієї можливої інформації). У результаті цей показник не тільки значно випереджає середній по банках, що аналізувалися в Україні (44,7%), а й кращі російські аналоги (МДМ-банк — 71%, Банк ВТБ — 68%, Альфа-Банк — 67%), лише трохи поступаючись показникам провідних світових фінустанов (Royal Bank of Scotland — 75%, Credit Suisse Group — 75%, Bank of America — 74%).

«Уже потроху стає звичним, що державний Укрексімбанк не тільки визнається кращим у вітчизняній банківській системі, а й таким, що відповідає найвищим світовим стандартам, — зазначив голова правління банку Віктор Капустін. — Отже, результати праці колективу банку не тільки спростовують тезу про те, що держвласність (державна установа) у принципі не може бути ефективною, а й дозволяють нам не просто вважатися, а ставати рівноправними партнерами для провідних світових фінансових інституцій. І головне, що такі результати приносять не тільки призи і моральне задоволення, а й полегшують для банку і його клієнтів доступ на світові ринки, подовжуючи терміни, а також знижуючи вартість залучених ресурсів».

Радянсько-фінську війну планували закінчити за три тижні

■ ДАТИ

Цю війну ще називають Зимовою, хоча насправді вона почалася 26 листопада 1939 року, коли співробітники НКВС здійснили провокаційний обстріл радянських позицій біля прикордонного села Майніла. Широкомасштабне вторгнення до Фінляндії Радянський Союз розпочав 30 листопада... Про цю війну в Радянському Союзі воліли не згадувати. Хоча за результатами мирного договору Союзу і відійшла частина Фінляндії, головної мети офіційна Москва не досягла: Фінляндія зберегла свою незалежність. До того ж Радянський Союз було виключено зі складу Ліги Націй... Тому згадки про Фінську війну надовго викреслили з підручників історії, а заразом і пам'ять про сотні тисяч загиблих. А переважна більшість із них були українцями. Для України війна почалася 17 вересня 1939 року, коли війська Київського особливого округу стали Українським фронтом. Спочатку війська пішли за Збруч, «возз'єднувати» Західну Україну. Потім були Фінська кампанія, Бессарабія, де також воювали здебільшого українці...

1939 рік. Початок Зимової війни. Червоноармійці на фінському березі річки Сестри. Фото зроблено невідомим радянським оператором.
Знімок узято з сайту kaur. ru.

Ми зі школи були готові воювати...

Григорій Антонович ГАРАЩЕНКО потрапив на війну одразу після школи.

— Григорію Антоновичу, воювали резервісти?

— Не резервісти, а комсомольці-добровольці. Тоді була така мода. Вона почалася після битви на Хасані. Я саме закінчив 10 класів (на ті часи це була майже вища освіта) і мріяв вступити на філологічний факультет Київського університету. Але почалася війна з Японією. І ми заходилися писати заяви... Молодь була дуже активна. У нас на грудях були значки: ГПО, ГСО, парашутист, Ворошиловський стрілець. Я був кандидат у майстри спорту зі стрільби. Кулемет «Максим» знав на зубок. Фактично ми зі школи були готові воювати... Тож написали ми заяви, прийшов виклик. З мого села до військкомату пішли я, мій однокласник Сашко Лутченко і наш учитель української мови та літератури Віталій Арсентійович Кириченко. Нас одразу — в потяг. У Малині додалася ще група, у Києві — ще кілька вагонів. І все це добровольці! Поїхали прямим ходом... на Халхін-Гол. Їдемо, пісні співаємо. По дорозі нас обмундирували, роздали зброю, організували в загони. Наша трійка односельців стала одним кулеметним розрахунком. Я — перший номер, Віталій Арсентійович — другий, а Сашко — третій. Так ми разом і трималися, і в Монголії, і в Фінляндії. Тільки в Монголії ми недовго воювали. Приїхали вже під самий кінець війни.

Назад їхали з тими само піснями. Думали, додому... А опинилися на станції Боровичі. Там уже почалося навчання. В листопаді приїхали в Гатчину, і наш розрахунок включили до складу загону десантників Балтфлоту. Так я став моряком. Тим часом у Гатчину почали прибувати полки з України. Вдарили морози. Фінська затока і річка Сестра, на якій ми стояли, взялися кригою. Стало зрозуміло, що легкі катери пройти не зможуть. І наш загін десантників включили до складу розвідбатальйону одного з полків, який прибув з України: 90-го стрілецького. Почали ми знайомитися. Підходить до мене комісар полку Гнилуша (теж українець). А я такий жвавий хлопець був, активіст. Він і запитує: «Яка освіта?» — «Десять класів» — «О, та ти ж грамотніший за мене. У мене чотири класи церковноприходської школи. Бути тобі комісаром. А поки що будеш помполітом». А ще доручили бойовий листок редагувати.

Але 30 листопада нам дали наказ переходити кордон з Фінляндією. Тихо. Жодного пострілу. Ішли по кризі. Зайшли до кав'ярні, де саме фінські прикордонники снідали. А вони побачили нас і зраділи... З нами були два політруки: стрілецької роти Семен Лебідь і кулеметної — Володимиров. Цей Володимиров їм і каже: «Руки вгору! Ви полонені». «Як полонені? (Вони російською говорили) Жартуєте? Ми ж ваші друзі» — «Руки вгору!», — і пістолет наставляє. «Ах полонені... Це ви полонені. Ви ж на нашій землі! Ану руки вгору!». Але їх було мало. А нас багато...

Це був початок. А вже як вийшли до містечка Куоккала, нас зустріли стрільбою. Ось тут ми тільки дізналися, що почалася війна з фінами.

— А хіба ви цього не розуміли, коли переходили кордон?

— Нам політрук сказав: «На радянських прикордонників напали фіни. Обстріляли з гармат. З нашого боку є жертви. Ми цього терпіти не можемо і даємо відсіч. Тому переходимо кордон і йдемо звільняти фінський народ від фінських загарбників буржуїв-капіталістів». І більше нічого. Що це війна, й на думку не спало.

Хильнули, очі посоловіли, і вперед, в атаку!

Коли ми підходили до Куоккала, по дорогах уже не можна було проїхати. Фіни спилювали дерева і робили завали. Ще стояли дротяні загорожі. Але підійшли наші танки, артилерія, і містечко ми взяли. Там не було жодного фіна. Всіх евакуювали. І ми вперше побачили фінські будиночки: гарненькі, культурні, зроблені з легкої деревини, але теплі... А після Куоккала стало ще важче. Наш десантний загін діяв на березі Фінської затоки. Підійшли до одного містечка, а там — дротяна загорожа: 40 шарів і через деякі пропущено електричний струм. До того ж доти. А прорватися треба. Наказ. Ну, що тут говорити... (Довго мовчить).

На світанку перед Новим роком (світанок — це відносно сказано, адже полярна ніч) вишикували нас і кажуть: «Народний комісар оборони Ворошилов для підтримання бойового духу червоноармійців запровадив наркомівські 100 грамів. Поїсте, зап'єте і будемо атакувати». Привезли суп. Розкрили бачки, а він одразу кригою схопився. Ріжуть хліб, а він не ріжеться. Замерз. Дали по шматочку сала (бо ж дивізія з України, зі своїм салом приїхали), а воно, слава Богу, не замерзає. От з'їли ми сала, і наливають нам по сто грамів... Я вам скажу: ми ж молоді були, майже всі із сіл. А в селах тоді не знали, що таке «сто грамів». Не було горілки. Хильнули, загризли салом, очі посоловіли, і вперед, в атаку! Артилерія почала бити по дотах. І після артобстрілу пішли хлопці на ті дроти. Скільки їх залишилося на дротах лежати, навіть сказати не можу. Не жаліли людей.

Але наш загін йшов по кризі Фінської затоки (теж не легко: хвилі замерзли, між крижаними брилами пролізали). Настав час облаштовувати нічліг. А на той час фіни вже будинків нам не залишали. Все спалювали. І ночували ми в таких собі халабудах зі снігу. Залазили всередину і грілися один об одного. Їх робити не важко, але тут ми опинилися на льоду. Брили слизькі, триматися одна одної не хочуть. Як вчинити? Якщо не зробимо халабуди, то вночі всі замерзнемо! А після бою трупів багато. От постягали ми своїх же хлопців і кладемо: ряд криги, ряд трупів. Зверху шинельками поприкривали. Тепло. Прийшов комісар Грішанов. Каже: «Добре влаштувалися. Дайте, хлопці, погрітися!»

— Він зрозумів, з чого ви халабуду збудували?

— Ми йому самі показали. Каже: «Ну що ж. Служили Батьківщині там, а тепер послужать нам». Узагалі гинуло дуже багато, але найбільше — замерзали. Підійшли морози за 40 градусів. Навіть горілка замерзала. А у нас — шинельки, черевики з обмотками. На голові — пілотки. Рукавиць узагалі нема. Пізніше дали будьонівки, рукавиці на три пальці, щоб стріляти могли, білизну байкову і напіввовняні шарфики... Санчастин майже не було. Якщо в бою поранили і сам не зміг вилізти, то вважайте, що загинув: замерз.

Полювали на фінів, щоб роздягти

Та й з чим ми воювали? У нас були кулемети, гвинтівки зразка 1891 року з довгим штиком, легкі танки і артилерія на «кінній тязі». Ті танки горіли, як сірники, а на морозі навіть не заводилися. А артилерія... Був випадок. Прибула наша артилерія з України в Ленінград. І треба було підкувати коней. А в Ленінграді підков не знайшли... Пішла артилерія на передову, а коні на кризі почали падати, переламали ноги, і втратили ми коней. Є артилерія — і нема.

А у фінів мінomети на волокушах (сани такі), автомати... «Зозулі» спокою не давали. Але хочу сказати: «зозулі» солдатів не чіпали. Вони полювали за командним складом. Відрізнити було легко. У нас — сірі шинелі і будьонівки. У них — білі кожухи і шапки-вушанки. Ось у мене був випадок. Командир батальйону підходить і каже: «Грицю, «зозуля» нам життя не дає. Бачиш ялинки? Треба прочесати їх вогнем». Взяли ми п'ять коробок патронів і почали стріляти... Потім уся наша трійця бігом під ялинку. Підбігли — нема. Глянули вгору... сидить. І головне — дивиться на нас. Ми йому: «Ану злізай!» Він послухався, злізає потихеньку. Але ми не помітили під ялинкою лижі. Він спустився, а потім стрибнув у лижі і як дремене між деревами. Стріляли ми, стріляли зі своїх гвинтівок, та не влучили.

Фінські солдати, на відміну від нас, були добре вдягнені. На ногах — хутряні унти, на руках — хутряні рукавиці, на головах — шапки-вушанки. У кожного термос з кавою, шоколад. А ми ж тоді поняття не мали, що таке кава, не кажучи вже про термос. І головне — у кожного маскхалат.

— У вас не було маскхалатів?

— Звідки? Ми у своїх сірих шинельках! Я вам зізнаюся: ми полювали на фінів, щоб хоч одного, хоч мертвого роздягти. Але ми воювали, а фінів не бачили. Закінчився бій: наших тисячі лежать, а фінів нема. Вони своїх загиблих одразу з поля бою забирали.

Ось я пригадую битву під Хотіненом. Є там озеро. Біля нього багато наших хлопців полягло. От настала ніч. Бачимо, на озері залишилися трупи фінів. Ми й поповзли з Сашком. Перевернули, щоб гудзики розстібнути. Що таке? Груди! Жінка! Ми до інших трупів, а то все жінки. Це ми кілька днів воювали проти фінського жіночого батальйону! Чесно скажу вам: ми злякалися. Ми ж не знали, що проти жінок воюємо. Гайда скоріш назад (її автомат, правда, забрали, а роздягати вже не стали). Доповіли комбату. А той: «Так треба було її сюди притягнути...» Ми: «Товаришу комбате, злякалися ми...» — «Йдіть назад. Притягніть труп». Повертаємося: нема. Поки ми повзали туди-сюди, фіни всі трупи прибрали.

А в Хотінені загинуло і замерзло дуже багато. Це вже був лютий. Пригадую, прибуло в наш полк поповнення з України: чоловік п'ятсот. Почали знайомитися: з Малина, Коростеня, Овруча... Всі українською мовою говорять. Обмундирування у них таке саме, як у нас, тільки вже під гімнастерками байкові сорочки. Розмістили їх на ніч у цих снігових бліндажах. Завтра в бій, усі рвуться... Пішли спати. Зранку — підйом, старшина привіз по 100 грамів перед боєм. Вишикувались, полічили: а з 500 залишилося 300. Двісті у бліндажах позамерзали. І в бою не побували.

А старшина ж привіз на 500, горілки багато. От випили по сто. Один підходить: «А ще можна?» — «Можна!» — «А ще?» І всі, хто напилися, з бою не повернулися. Залишилася від них тільки сотня. Бо п'яний боєць — це труп. Наш комбат, приміром, був категорично проти горілки перед боєм. Я також її в рот не брав. Та й хлопці мої.

Нарешті підійшли ми до Виборга. Знов поповнення: із Сумщини, Харківщини, Полтавщини, Чернігівщини, Черкащини, Одещини... А Виборг — то вже фортеця. Ми ж перед тим тільки курортні містечка брали. Підійшла артилерія. Стільки її набилося. Перед нами біле поле, а за ним починалися стіни фортеці. 12 березня я дізнався, що війна закінчилася. Радянський Союз підписав мирний договір з Фінляндією. І за тим договором Виборг відходив Союзу. Військам про це не оголосили, але я ж був помполітом, то мені сказали. А я своїм хлопцям: все, війні кінець. І раптом 13-го о 4 ранку підйом: атакуємо Виборг! Навіщо? Він і так наш. І почалося: півтори години артпідготовка. А потім пішла піхота. Було поле біле, а стало сіре: все вкрите трупами наших хлопців. Спочатку поранило Сашка. Ми йому: «Повзти можеш? Повзи до дороги!» Там стояли танки і санітарна машина. Потім Віталія Арсентійовича. І він поповз до дороги. Мені вже сили немає цей кулемет штовхати. А біля мене повз наш комбат Вруцький. Вже він мені допомагає кулемета тягнути. Доповзли ми до доту. І тут вибух. З'ясувалося, що коли ми почали той дот оточувати, фіни його підірвали і втекли підземним ходом у фортецю. Тут уже і мене поранило, і комбата, і політрука Семена Лебедя. Та, на щастя, танки підійшли. Нас на броню і в ліс повезли, де був медпункт. Доїждаємо, і раптом... тиша. Все в одну мить стихло. Тільки ворони крячуть. Що таке? Це був кінець... Виборг ми не взяли. Правда, 70-а дивізія, якою командував Кирпонос, в місто прорвалася. Йому за це дали звання Героя Радянського Союзу. Але Виборг ми не взяли. Нам його віддали.

(Далі буде).

Наталя **ФІЛІПЧУК.**

Бої на підступах до Виборга.
Фото ЦДКФФА ім. Пшеничного.

Винагорода за сумлінну працю

Чув, що за сумлінну працю та зразкове виконання службових обов'язків педагогічні працівники щорічно отримують грошову винагороду. Що це за винагорода і коли саме вона видається: до Дня вчителя чи може бути виплачена і в інший час?

М. БОБРОВИЦЬКИЙ.

Миколаївська область.

Відповідає заступник директора Департаменту з питань державного регулювання заробітної плати та умов праці Міністерства праці та соціальної політики України Алла ЛИТВИН:

— Відповідно до статті 57 Закону України «Про освіту» педагогічним працівникам надається щорічна грошова винагорода за сумлінну працю, зразкове виконання службових обов'язків у розмірі до одного посадового окладу. Цією статтею закону виплату грошової винагороди конкретно до Дня вчителя не передбачено.

Постановою Кабінету Міністрів України від 5 червня 2000 р. № 898 «Про затвердження порядку використання коштів, передбачених статтею 68 Закону України «Про Державний бюджет України на 2000 рік» затверджено Порядок надання щорічної грошової винагороди педагогічним працівникам навчальних закладів державної та комунальної форми власності за сумлінну працю, зразкове виконання службових обов'язків.

Згідно з цією постановою щорічна грошова винагорода за сумлінну працю, зразкове виконання службових обов'язків надається відповідно до положення, яке затверджується керівником навчального закладу за погодженням з профспілковим комітетом.

Кошти на виплату грошової винагороди, як правило, передбачаються при формуванні кошторису навчального закладу на наступний рік.

У поточному році грошова винагорода за сумлінну працю, зразкове виконання службових обов'язків надається в межах фонду заробітної плати, затвердженого в кошторисі, зокрема, для виплати винагороди може бути використана економія фонду заробітної плати.

Дві доплати «не положено»

Народився я у 1939 році, інвалід з дитинства II групи. Отримую трудову пенсію і доплату, оскільки моя родина належить до родини загиблого. А от як дитина війни доплату чомусь не отримую. Звертався до обласного Пенсійного фонду, а там пояснили, мовляв, дві доплати «не положено». А чому — я так і не зрозумів...

Григорій ДЄД.

Роздори
Синельниківського району
Дніпропетровської області.

Відповідає заступник голови правління Пенсійного фонду України Валентина НИКИТЕНКО:

— Згідно з Прикінцевими положеннями Закону України «Про соціальний захист дітей війни», особам, які мають право на пільги відповідно до цього закону та Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», пільги надаються за їх вибором згідно з одним із зазначених законів.

Оскільки Г. Дєд отримує доплату за нормами Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», підстав для нарахування доплати як дитині війни немає.

Щеплення потрібні всім тваринам

Нашій кішці 5 років. Вона постійно живе з нами у квартирі й на вулицю ще жодного разу не виходила. Скажіть, чи потрібні їй щеплення? Ми думаємо згодом завести собаку й переживаємо, що цуцик, гуляючи, може принести кішці з вулиці інфекції...

Олена РЕМНЄЄВА.

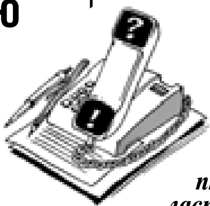
Кіровоград.

Відповідає доктор ветеринарної медицини Євгенія СНЄЖКО:

— Я переконана, що тварини, які живуть разом з людьми, мають бути прищеплені. Адже домашній улюбленець, якому не робили щеплення, може заразитися інфекційним захворюванням, не виходячи на вулицю. Є випадки зараження тварин інфекцією, занесеною в дім із взуттям хазяїв. Тому я все-таки рекомендувала б прищепити вашу кішечку. Так буде спокійніше. Не забувайте й про те, що за три дні до щеплення ви повинні дати своїй кішці антигельмінтний (протиглистовий) препарат. Адже на момент щеплення тварина повинна бути повністю здоровою.

Фото Ірини ТИЩЕНКО.

Я спадкоємиця чи ні?

Мій батько народився у 1892 році, мати — 1896-го. Вони були колгоспниками села Київської області з часу заснування колгоспів, усуспільнення землі й іншого майна, що було в їх господі. Працювали на різних сільськогосподарських роботах. Батька засудили перед початком війни, в січні 1941 року. Додому не повернувся, й долі його не знаємо. Мати працювала в колгоспі до пенсії. Померла у 1974 році. Тепер колгоспну землю розпаювали між живими людьми і розділили колгоспне майно. Скажіть, чи маю я право як спадкоємиця на земельний пай і майно?

Олександра КОСАТА.

Київ.

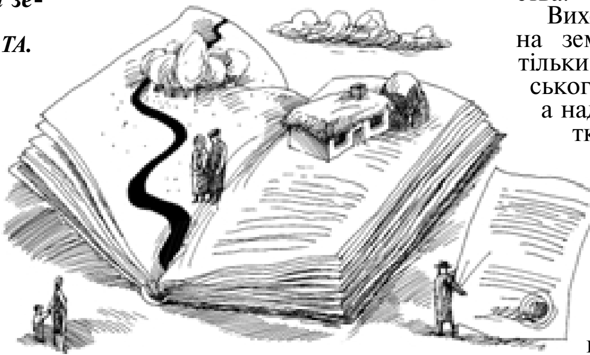
Відповідає перший заступник голови державного агентства земельних ресурсів України Ю. ОЛЕКСІЄНКО:

Конституцією України встановлено, що право власності на землю набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону.

Роздержавлення та паювання земель недержавних сільськогосподарських підприємств здійснювалось у відповідності до Земельного кодексу України (редакція 1992 року) та указів Президента України.

Указом Президента України від 8 серпня 1995 р. № 720 «Про порядок паювання земель, переданих у колективну власність сільськогосподарським підприємствам і організаціям» визначено, що право на земельну частку (пай) мали члени колективного сільськогосподарського підприємства, сільськогосподарського кооперативу, сільськогосподарського акціонерного товариства, в тому числі пенсіонери, які раніше працювали в ньому і залишаються членами зазначеного підприємства, кооперативу, товариства, відповідно до списку, що додавався до державного акта на право колективної власності на землю.

Земельним кодексом України в редакції 1992 року, у відповідності до якого здійснювалося роздержавлення земель недержавних сільськогосподарських підприємств, було встановлено, що право власності на землю виникає після одержання документа, що посвідчує це право (стаття 22 Земельного кодексу України).

Право власності на землю посвідчувалося державними актами, які видавалися і реєструвалися сільськими, селищними, міськими радами.

Державний акт на право колективної власності на землю видавався сільськогосподарському підприємству, сільськогосподарському кооперативу, сільськогосподарському акціонерному товариству із зазначенням розмірів земель, що перебувають у власності підприємства, кооперативу, товариства й у колективній власності громадян. До державного акта додавався список цих громадян (стаття 23 Земельного кодексу України).

Чинним законодавством встановлено, що підприємство діє на основі статуту. Статут підприємства визначає порядок вступу до підприємства і припинення членства в ньому, принципи формування спільної власності та права членів щодо неї.

Список громадян, як додаток до державного акта, формувався самим підприємством у відповідності до статуту, розглядався і затверджувався загальними зборами (зборами уповноважених) членів підприємства та підписувався головою місцевої ради і головою колективного сільськогосподарського підприємства.

Виходячи з викладеного, право на земельну частку (пай) мають тільки члени недержавного сільськогосподарського підприємства, а надання права на земельну частку (пай) здійснюється відповідно до встановленого членства в підприємстві на дату виготовлення та видачі державного акта господарству.

Право на земельну частку (пай) громадян в недержавному сільськогосподарському підприємстві виникає з моменту передачі земель у колективну власність сільськогосподарському підприємству, що посвідчується державним актом на право колективної власності на землю.

Додатково зазначаємо, що цивільна правоздатність фізичної особи припиняється у момент її смерті (стаття 25 Цивільного кодексу України).

Згідно з інформацією, яка надана у листі до редакції, ваша мама померла у 1974 році і на законних підставах не була включена до списку — додатку до державного акта на право колективної власності на землю в господарстві. Тому права на земельну частку (пай) вона не набула, а ви його у встановленому законом порядку не можете успадкувати.

Як сприяють діяльності науковців і винахідників

Скажіть, будь ласка, чи сприяє українське законодавство творчій діяльності наших науковців і винахідників?

Олександр ВЛАСЕНКО.

Тернопіль.

Відповідає заступник голови Державного департаменту інтелектуальної власності Міністерства освіти і науки України Володимир ДМИТРИШИН:

— Стимулювання вітчизняних авторів щодо заохочення до розробки пріоритетних технологій та їх впровадження у законодавстві України закріплено у таких актах: Конституція України (ст. 54), Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (зокрема ст.ст. 31, 34, 37, 44), спеціальні закони України з охорони прав на окремі об'єкти інтелектуальної власності, зокрема Закон України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» (ст. 38), Закон України «Про оподаткування прибутку підприємств» (п. 5.4.2 ст. 5), Закон України «Про податок на додану вартість» (п.п. 3.2.7, 5.11.22), Закон України «Про інноваційну діяльність» (ст.ст. 21, 22).

На сьогодні у сфері винахідництва та раціоналізації на законодавчому рівні закріплено такі форми державного сприяння винахідникам, як премії за сприяння, винагорода при створенні об'єкта права інтелектуальної власності, присвоєння почесних звань «Винахідник року», «Творець», пільги при сплаті зборів при оформленні охоронних документів тощо. Виплата винагороди творцям (винахідникам, авторам) передбачена спеціальними законами з питань інтелектуальної власності. Наприклад, ст. 9 Закону України «Про охорону прав на винаходи й корисні моделі» передбачено, що правовідносини стосовно розміру та порядку виплати винагороди за використання винаходів, корисних моделей регулюються договором між винахідником (автором) і роботодавцем.

Автор (співавтори) мають право на авторську винагороду протягом двох років від дати початку використання раціоналізаторської пропозиції. Таку винагороду можна розглядати як один із можливих варіантів добросовісного заохочення.

Згідно з п. 53 Тимчасового положення про правову охорону об'єктів промислової власності та раціоналізаторських пропозицій в Україні, затвердженого Указом Президента України від 18 вересня 1992 р. № 479/92 із відповідними змінами до нього (далі — тимчасове положення), розмір винагороди не може бути менше:

* десяти відсотків доходу, одержуваного щорічно підприємством від використання раціоналізаторської пропозиції;

* двох відсотків від частки собівартості продукції (робіт і послуг), що припадає на раціоналізаторську пропозицію, корисний ефект від якої не впливає на одержання доходу.

Згідно з пунктом 54 тимчасового положення винагорода виплачується автору відповідно до договору, але не пізніше трьох місяців після закінчення кожного року використання раціоналізаторської пропозиції.

Необхідно зазначити, що оптимальний розмір винагороди визначається за взаємною домовленістю сторін залежно від впливу раціоналізаторської пропозиції на доход (прибуток) підприємства чи на собівартість продукції.

Автор винаходу, корисної моделі, промислового зразка, раціоналізаторської пропозиції має право брати безпосередню участь у виконанні робіт, пов'язаних із їх впровадженням і використанням, йому може виплачуватися винагорода за сприяння відповідно до виконаної роботи.

Особам, які сприяли створенню та використанню винаходів, раціоналізаторських пропозицій, підприємство має право виплачувати винагороду незалежно від інших видів виплат.

Так, пунктом 70 тимчасового положення встановлено, що підприємство-власник патенту, підприємство, яке використовує раціоналізаторську пропозицію, і підприємство-ліцензіат сплачує особам (у тому числі тим, які не працюють на даному підприємстві), що сприяли створенню, одержанню правової охорони і використанню винаходів, промислових зразків і раціоналізаторських пропозицій, винагороду, розмір якої не повинен перевищувати розмір винагороди, сплаченої авторам зазначених винаходів, промислових зразків і раціоналізаторських пропозицій.

Відповідно до статті 126 Кодексу законів про працю України за працівниками — авторами раціоналізаторських пропозицій зберігається середній заробіток при звільненні від основної роботи для участі у впровадженні раціоналізаторської пропозиції на тому само підприємстві, в установі, організації.

При впровадженні винаходу, корисної моделі, промислового зразка чи раціоналізаторської пропозиції на іншому підприємстві, в установі, організації за працівниками зберігається посада за місцем постійної роботи, а робота з впровадження раціоналізаторської пропозиції оплачується за погодженням сторін у розмірі не нижче середнього заробітку за місцем постійної роботи.

За працівником, який вніс раціоналізаторську пропозицію, що зумовила зміну технічних норм і розцінок, зберігаються попередні розцінки протягом шести місяців від дати початку їх впровадження.

За іншими працівниками, які допомогли авторові у впровадженні раціоналізаторської пропозиції, попередні розцінки зберігаються протягом трьох місяців (стаття 91 Кодексу законів про працю України).

Доцільно зазначити, що підприємство має право встановлювати інші способи матеріального та морального заохочення авторів винаходів, корисних моделей, промислового зразка, раціоналізаторської пропозиції та осіб, які сприяли раціоналізаторській діяльності.

Василь ШИНКАРУК: «Якість освіти є справою міжнародного авторитету країни»

Європейський вибір України — невід’ємна складова її подальшого розвитку на шляху побудови високорозвиненої, соціальної за своєю суттю, демократичної правової держави з конкурентоспроможною економікою. Процес євроінтеграції, окрім економічної, соціальної, політичної та гуманітарної сфер загалом, включає, зокрема, створення загальноєвропейського освітнього простору, розроблення єдиних критеріїв і стандартів у галузі освіти та науки, що сприятиме співробітництву між вищими навчальними закладами Європи, мобільності викладацького складу та студентів. У рамках Болонського процесу формується Європейський простір вищої освіти (ЄПВО), що визначений географічними та інституційними нормами Європейської культурної конвенції. Але у багатьох документах Болонського процесу зазначається, що кожна країна-учасниця повинна зберегти національну палітру, самобутність та надбання у змісті освіти і підготовці фахівців з вищою освітою, а далі запровадити інноваційні прогресивні підходи до організації вищої освіти, які є властивими ЄПВО. Кінцевою метою процесу є забезпечення відповідної суспільним, особистісним та виробничим потребам якості вищої освіти, що продукуватиме конкурентоспроможного фахівця, здатного адаптуватися в економічному просторі європейських країн.

Останній аналіз цих питань здійснено у Франції (Страсбург) 20—21 листопада 2007 року Радою Європи на настановчій конференції «Нові виклики європейській вищій освіті — подолання складнощів в глобалізованому суспільстві». На конференції розпочато реалізацію 3-го проекту Ради Європи з подальшої реформи вищої освіти в країнах—учасницях Болонського процесу. Модернізація структури вищої освіти України та її інтеграція в європейський освітній простір є стратегічними для забезпечення якості вищої освіти України на період до і після 2010 року. Саме цей термін визначений сорока шести країнами, що беруть участь у Болонському процесі, як період створення Європейського простору вищої освіти і науки. Від України експертом Ради Європи з вищої освіти виступав заступник міністра освіти й науки Василь ШИНКАРУК. З ним — і бесіда.

— Василю Дмитровичу, якою є послідовність реалізації освітнього проекту, запропонованого Радою Європи?

— На першому етапі вирішуватиметься питання про формування готовності всього суспільства і кожної людини, зокрема, до викликів сучасного світу. Надалі має визначитися тип структури вищої освіти, адекватної проблемам світового розвитку. Сучасна освіта повинна забезпечувати виконання низки завдань: досягнення економічного успіху, утвердження політичної стабільності і сталого розвитку суспільства тощо. Ці завдання можуть реалізуватися через таку організацію підготовки фахівців, яка цілком відповідає запитам ринку праці та здатна прогнозувати його розвиток. Необхідно виокремити такі наукові та освітні пріоритети, які забезпечать якісну підготовку фахівців, що включає також їхній особистісний розвиток ще й як активних громадян суспільства.

— Окресліть у цьому контексті стратегію розвитку вищої освіти України?

— Гармонізація вищої освіти України відповідно до вимог ЄПВО, її розвиток здійснюватимуться за певними принципами. Насамперед це пріоритетне запровадження інноваційних досягнень освіти й науки, а це можна здійснювати, сформувавши покоління людей, які мислять та працюють по-новому. Ніколи ще проблема якості вищої освіти в Україні не мала такого важливого ідеологічного, соціального, економічного значення, як сьогодні. Висунення проблеми якості на перший план визначається низкою об’єктивних чинників: по-перше, від якості людських ресурсів залежить рівень розвитку країни і її глобальної економічної конкурентоспроможності; по-друге, якість освіти набуває дедалі більшого значення в забезпеченні конкурентоспроможності випускників вищої школи на ринку праці.

— Чи є вже якісь практичні досягнення вищої освіти України, які дають можливість успішно здійснити наступні кроки з її модернізації?

— З метою підвищення рівня усвідомлення та загального розуміння принципів і завдань Болонського процесу з ініціативи МОН проведено низку конференцій, семінарів, засідань різного рівня для вищих навчальних закладів, які підпорядковуються МОН та галузевих, а також інших зацікавлених сторін. Найактуальнішими на цих заходах були питання забезпечення якості вищої освіти, запровадження трициклової системи освіти та визнання термінів і періодів підготовки фахівців з вищою освітою в ЄПВО. У системі вищої освіти України вже здійснено низку важливих кроків з реалізації вимог Болонського процесу:

— урядом затверджено новий Перелік напрямів, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра, котрий адаптовано до потреб галузей економіки та до європейських вимог;

— скорочено і впорядковано мережі вищих навчальних закладів, насамперед подано Кабінету Міністрів України проект постанови про передання відомчих вищих навчальних закладів у підпорядкування МОН;

— створено модель національної системи кваліфікацій, яка в перспективі гармонізуватиме із системою кваліфікацій ЄПВО;

— запроваджено двоциклову систему підготовки фахівців (бакалавр, магістр), що дає можливість перейти найближчим часом до трициклової системи вищої освіти, як у ЄПВО;

— з 2006/2007 навчального року у всіх вищих навчальних закладах України III—IV рівнів акредитації навчальний процес здійснюється у відповідності з рекомендаціями Європейської кредитно-трансферної системи (ECTS);

— розроблено рекомендації та здійснюються організаційні заходи щодо запровадження додатка до диплома європейського зразка (Diploma Supplement);

— прийнято низку урядових рішень, зокрема, з питань заснування нових академічних стипендій та надання одноразової адресної грошової допомоги випускникам педагогічних спеціальностей вищих навчальних закладів;

— розроблено механізми залучення студентської молоді до управління навчальним закладом, контролю якості навчального процесу та реалізації суспільного життя студентів у всіх його проявах тощо.

— А в чому полягатимуть подальші кроки з модернізації структури вищої освіти України?

— Зрозуміло, що всі наші дії щодо модернізації вищої освіти можуть бути позитивними, якщо це буде у правовому полі. Зрозуміло й те, що наша законодавча база — Закон України «Про вищу освіту» починає поступово відставати від потреб вищої освіти, економіки та суспільства і рано чи пізно почне уповільнювати самі освітні реформи. Тому модернізація структури вищої освіти України вимагає змін у системі законодавчого й нормативно-правового регулювання вищої освіти з урахуванням вимог європейської системи стандартів та сертифікації. На державному рівні варто змінити зовнішні критерії оцінки якості роботи вищого навчального закладу. Адже, поки діє принцип «більше студентів — більше грошей», страждає якість освіти. У зв’язку з цим доцільно розробити комплексні критерії якості освітнього процесу, які містять: контроль змісту навчання; контроль технологій, які застосовуються під час навчання; контроль здобутих знань; вимоги до організації і контролю за здійсненням навчального процесу; вимоги до викладачів, вимоги до студентів; чітку і прозору процедуру самообстеження вищого навчального закладу як підґрунтя системи забезпечення якості. Потрібні організаційні зміни. Серед соціальних аспектів вищої освіти відзначимо зменшення ризику різноманітних форм дискримінації в сфері вищої освіти, включаючи академічну, релігійну, етнічну. До організаційних змін також відносимо забезпечення підвищення професійності наукових і науково-педагогічних кадрів, розвиток співпраці з іншими навчальними та науково-дослідницькими установами і України, і за кордоном, підвищення ефективності і конкурентності результатів наукових досліджень, активізацію міжнародного співробітництва та обміну студентами і викладачами з відповідними іноземними освітніми закладами, поліпшення соціального забезпечення студентів, створення умов для навчання студентів з обмеженими можливостями тощо.

— Ви назвали низку загальних та організаційних змін. Василю Дмитровичу, конкретизуйте, в чому ще виявлятиметься модернізація структури вищої освіти в Україні?

— Будемо діяти виважено, зберігати національні надбання, щоб модернізація вищої освіти не перетворилася на її руйнацію. Реформування вищої освіти, по-перше, передбачає оптимізацію мережі вищих навчальних закладів. Сьогодні в Україні підготовку фахівців з вищою освітою здійснюють 920 вищих навчальних закладів усіх рівнів акредитації та форм власності. Вони підпорядковані 28 міністерствам і відомствам, десять з яких мають у підпорядкуванні лише один заклад. Такої практики не має жодна європейська країна. Аналіз зарубіжного досвіду показує, що в країнах з ідентичними демографічними показниками середня кількість студентів в одному університеті становить, наприклад, в Іспанії — 22 тис., в Італії — 23 тис., у Греції — 14 тис. студентів, у Словенії — 8 тис. студентів, а в Україні — лише 6,5 тис.

Відомча підпорядкованість навчальних закладів заважає їх розвитку, запровадженню єдиних підходів до організації освітньої діяльності, що вимагає створення нової парадигми взаємодії навчальних закладів і з міністерствами та роботодавцями, і з системою вищої освіти держави загалом. Думаю, що це питання має бути вирішено на державному рівні.

Окрім того, формування оптимальної мережі передбачає визначення типів доуніверситетських і університетських навчальних закладів. Зокрема, доуніверситетські — професійні коледжі (діючі ПТУ) і коледжі та університетські заклади — університети, академії. У професійних коледжах готуватимемо кваліфікованих робітників та фахівців тільки за освітньо-кваліфікаційним рівнем молодшого спеціаліста. У коледжах здійснюватиметься підготовка фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем молодшого спеціаліста та бакалавра. В університетах і академіях здійснюватиметься підготовка фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра, магістра та доктора, а також підготовка та перепідготовка наукових, науково-педагогічних працівників шляхом їх навчання в аспірантурі та докторантурі. Сьогодні міністерство, вищі навчальні заклади і роботодавці обговорюють питання про визначення місця бакалавра в системі підготовки фахівців з вищою освітою. Так, передусім бакалавр повинен бути затребуваним на ринку праці, як це є у багатьох європейських країнах. Треба сформувати громадську думку в кадрових службах про достатній рівень компетентності бакалавра, який може якісно виконувати свої функціональні обов’язки відповідно до сучасних вимог виробництва або соціальної сфери послуг.

По-друге, слід запровадити національну систему кваліфікацій, що узгоджуватиметься із напрямами освіти та підготовки Європейського простору вищої освіти. По-третє, запровадити трициклову систему освіти.

— Не таємниця, що зміст цих реформ загалу не роз’яснюють. А те, що є не зрозумілим, насторожує, викликає спротив — не всі у суспільстві адекватно реагують на інновації... Василю Дмитровичу, які вимоги ставляться до кваліфікацій у вищій освіті й у чому їх зміст?

— Реформування вищої освіти має супроводжуватися компетентною роз’яснювальною роботою у суспільстві з метою усвідомлення ним перспективності цих процесів. Україна запроваджує національні критерії для кваліфікацій у вищій освіті. У системі цих критеріїв розроблені дескриптори кваліфікацій, що відповідають принципу «зрозумілості і порівнянності». Дані критерії узгоджуватимуться із європейськими підходами, що ставляться до кваліфікацій короткого циклу — молодший спеціаліст (60—120 кредитів ECTS); кваліфікацій першого циклу — бакалавр (180—240 кредитів ECTS); кваліфікацій другого циклу — магістр (60—120 кредитів ECTS), а також кваліфікацій третього циклу (доктор — PhD), де навчання триватиме не менше трьох років. Продовження навчання в магістратурі передбачатиметься тільки для успішного бакалавра. Іншим бакалаврам, які отримають прогресивний практичний досвід на виробництві або в соціальній сфері, буде також представлено можливість через кілька років опанувати магістерські програми. Аналогічний механізм можна застосовувати щодо магістрів під час їх зарахування на докторські програми. Навчання в магістратурі вимагає творчих (креативних) підходів і в ній повинні навчатися кращі студенти. Тому необхідно розробити механізми (перехідні програми, а можливо, — програми домагістерської підготовки тощо) щодо зарахування бакалаврів на магістерські програми. Апробацію таких схем та методик підготовки фахівців реалізували Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана, Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Харківський національний університет радіоелектроніки, Національний аграрний університет, Хмельницький національний університет та деякі інші.

Також потребують розроблення багатоваріантні програми за критеріями академічності та професійності. Зокрема, може запроваджуватися післябакалаврська програма магістра академічного і професійного профілю. Наприклад, для технічних спеціальностей — магістр наук та магістр інженерії. За окремими напрямами освіти може здійснюватися підготовка фахівців за програмою інтегрованих магістрів, щоб максимально зберегти національний зміст підготовки цих фахівців. Інтегрований магістр — ступінь другого циклу вищої освіти, присвоєнню якого передує наскрізне навчання студента на двох початкових циклах вищої освіти (ступінь бакалавра присвоюють, але диплом бакалавра студенту не видають). Кваліфікація «інтегрований магістр» присвоюється під час отримання окремих складних спеціальностей. Наприклад, медицина, ветеринарія, мистецтво, екологія, національна безпека. Оскільки ми маємо серйозні пріоритети в Європі та світі в галузі підготовки педагогічних працівників, доцільно зберегти інтегрованого магістра і в цьому напрямі підготовки фахівців.

Стандартна тривалість стаціонарного докторського навчання становитиме не менше трьох років. Передбачається запровадження кредитів ECTS для визначення навчального навантаження студентів в докторському навчанні, як це практикується в провідних європейських університетах. Докторські програми є доступними для осіб, що вже мають ступінь магістра або його еквівалент. Вони забезпечують особу (студента) детальними, ґрунтовними знаннями з певної галузі, здійснюють підготовку до незалежної, самостійної науково-дослідницької творчої діяльності і в кінцевому результаті дають можливість отримати академічний ступінь доктора філософії.

В Україні необхідно ґрунтовно обговорити з науково-педагогічною громадськістю коло проблем щодо запровадження третього Болонського циклу, розробити механізми його запровадження та створити структуровані докторські програми, які повинні включати лекційні курси та незалежні наукові дослідження, процедури контролю та оцінювання докторського навчання. Ми повинні розробити національну систему кваліфікацій для всіх трьох циклів, що узгоджуватиметься із Європейською системою кваліфікацій ЄПВО, а також із Європейською системою кваліфікацій навчання впродовж життя.

— Що буде зроблено у рамках реалізації цих реформаторських проектів найближчим часом?

— З ініціативи МОН України створена й активно працює низка робочих груп з удосконалення нормативно-правових актів вищої освіти, концепції модернізації структури вищої освіти та забезпечення її якості, розробки стандартів вищої освіти, удосконалення організації навчального процесу тощо. Сьогодні розглядаємо питання про проведення в Києві у квітні-травні наступного року міжнародного семінару із запровадження національної системи кваліфікацій. На даний час ми заручилися підтримкою та згодою на участь провідних експертів з цієї проблеми, які представляють Раду Європи, Європейський союз та Болонський процес.

— У чому, на вашу думку, полягає значущість болонських реформ для вищої освіти України загалом?

— Ми високо цінуємо можливість співробітництва з нашими європейськими партнерами в рамках Болонського процесу. Наша мета — спільний розвиток гнучкої системи вищої освіти із залученням кращого європейського досвіду, розробка єдиних критеріїв і стандартів у цій галузі, де якість вищої освіти є основою створення цього процесу. Переконаний, що кожен відповідальний, прогресивно мислячий фахівець має чітко усвідомлювати тезу: сьогодні якість вищої освіти є одним із визначальних чинників гармонійного розвитку і всього суспільства, і кожної особистості зокрема, є запорукою утвердження і зміцнення міжнародного авторитету України.

Сергій СУЛИМА.

Сьогодні в Україні підготовку фахівців з вищою освітою здійснюють 920 вищих навчальних закладів усіх рівнів акредитації та форм власності

Бій самобудам!

Це назва програми, нещодавно ухваленої ялтинською міською радою. Очікується, прийнятий документ допоможе боротися із численними випадками незаконної забудови землі в курортній столиці. Ініціював його розгляд міський голова Ялти Сергій Брайко (на знімку). Власне, спочатку назва була об'ємніша: «Порядок вирішення питань, пов'язаних з самочинним будівництвом». Та у процесі дискусій депутати критикували це формулювання, мовляв, декому можна будувати й без дозволу, а потім споруда узаконюється. Тож назву, вступну, методичну та юридичну частини програми сформулювали точніше і лаконічніше.

Самочинне будівництво в курортній перлині країни неприпустиме, тож воно має вчасно і жорстко припинятися. Так, окрім депутатів, вважає і більшість ялтинців. Міський голова узгодив усі слушні зауваження й відзначив: ухвалене на сесії рішення дозволить лише у винятткових випадках узаконити самовільно збудоване житло (приміром, якщо йдеться про сиріт чи багатодітні родини).

— Вирішальну роль тепер відіграватиме не висока посада чи товщина гаманця забудовника, а виважене й об'єктивне судове рішення, — коментує Сергій Брайко. — На сесії виноситимуть питання самозахоплень та самобудів, і депутати голосуватимуть за те, щоб узаконити, знести чи прийняти «самобуд» у комунальну власність.

За пропозицією міського голови, оперативно, проте сумлінно, з урахуванням чинного законодавства доробляються рішення й позиції програми, щоб зробити максимально жорсткішим і принциповішим положення про знесення «неправильних» споруд. Детально доопрацювавши, його планують розглянути на найближчій сесії міськради.

Щоб зміцнити законність землевідведення на Південнобережжі, 7 грудня в Ялті відбудеться перший в історії міста земельний аукціон з продажу права оренди земельних ділянок.

— До цієї події фонд комунального майна міста, спеціалісти інших служб Ялтинського міськвиконкому готувалися цілий рік, — розповів Сергій Брайко. — Було проведено консультації зі спеціалістами з Одеси й Севастополя, де вже проводилися подібні заходи.

Спершу передбачалося виставити сім земельних ділянок, але після принципового відсіву чотири ділянки вилучено із списку. Остаточно пропоновані на аукціон земельні наділи загальною площею 0,365 гектара пройшли детальну експертизу і їх затверджено на сесії міськради. Фахівці фонду комунального майна не готові прогнозувати, у скільки разів під час торгів може підвищитися стартова ціна оренди й без того недешевої в Ялті землі. А міський голова вже дав завдання управлінню головного архітектора продовжити пошук земельних ділянок, які можна буде виставляти на наступних аукціонах, що відтепер стануть традиційними та прозорими.

Віктор ХОМЕНКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Увічнили імена жертв репресій

У селі Нестерівці Дунаєвецького району, що на Хмельниччині, встановлено меморіал пам'яті. Поруч із хрестом у центрі села на плитах викарбувано імена 171 репресованого та 48 померлих під час голодомору 1933 року. Збулася давня мрія Войцеха Кузьмінського, котрий очолює Дунаєвецьке районне товариство колишніх політв'язнів, репресованих та членів їхніх родин. У страшному 37-му він втратив батька, дядька та ще багатьох родичів. По війні і сам разом з матір'ю потрапив до ГУЛАГу. На щастя, повернувся на батьківщину живий. І з тих пір по крихтах збирав дані про закатованих і безвинно знищених земляків.

Окрім того, пан Войцех зі своєї скромної бухгалтерської зарплати відкладав потроху, щоб увічнити імена жертв репресій та голодомору на меморіальних плитах. Ентузіаста підтримали депутат Хмельницької обласної ради Галина Мельник та голова Дунаєвецької райдержадміністрації Наталія Рохова. Пан Войцех запевняє, що то далеко не повний перелік, і продовжує дослідження.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Постановами Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) визнано банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру по наступних підприємствах:

1. Постанова від 25.07.2007 року у справі № 43/342 про банкрутство ТОВ «МВФ «Берет», код ЄДРПОУ 19026404, 03146, м. Київ, вул. Героїв Космосу, 17;
2. Постанова від 25.07.2007 року у справі № 43/341 про банкрутство ТОВ «Атма-Плюс», код ЄДРПОУ 31238059, 03148, м. Київ, вул. Гната Юри, 9, к. 414;
3. Постанова від 05.09.2007 року у справі № 43/432 про банкрутство ТОВ «Космор», код ЄДРПОУ 32312803, 03164, м. Київ, вул. Генерала Наумова, 23-Б;
4. Постанова від 05.09.2007 року у справі № 43/433 про банкрутство ТОВ «Фергус», код ЄДРПОУ 32211242, 03164, м. Київ, вул. Генерала Наумова, 23-Б;
5. Постанова від 06.09.2007 року у справі № 43/438 про банкрутство ПП «КБ-Аскольд», код ЄДРПОУ 30018085, 03115, м. Київ, вул. Львівська, 15;
6. Постанова від 06.09.2007 року у справі № 43/436 про банкрутство ТОВ ТД «Лора-нова», код ЄДРПОУ 32670347, 03062, м. Київ, вул. Кулібіна, 5, кв. 287;
7. Постанова від 06.09.2007 року у справі № 43/437 про банкрутство ПП «Інтерном-98», код ЄДРПОУ 30108126, 03115, м. Київ, просп. Перемоги, 118;
8. Постанова від 05.09.2007 року у справі № 43/430 про банкрутство ПП «Атекс», код ЄДРПОУ 31403758, 03142, м. Київ, бул. Вернадського, 73-а кв.37;
9. Постанова від 05.09.2007 року у справі № 43/434 про банкрутство ПП «Сильвія», код ЄДРПОУ 32853875, 03134, м. Київ, просп. Академіка Корольова, 2-б кв. 116;
10. Постанова від 05.09.2007 року у справі № 43/430 про банкрутство ПП «Тарпан-мікс», код ЄДРПОУ 32638544, 03115, м. Київ, просп. Перемоги, 87;
11. Постанова від 06.09.2007 року у справі № 43/439 про банкрутство ПП ТД «Степ», код ЄДРПОУ 31564194, 03148, м. Київ, вул. Гната Юри, 9, кім. 414;
12. Постанова від 09.09.2007 року у справі № 43/435 про банкрутство ТОВ «Салміт», код ЄДРПОУ 32595658, 03115, м. Київ, вул. Святошинська, 3;
13. Постанова від 14.11.2007 року у справі № 23/441-б про банкрутство ПП «Кафетерій-бар «Янтарний», код ЄДРПОУ 30550196, 03115, м. Київ, пр. Перемоги, 108/1;
14. Постанова від 14.11.2007 року у справі № 23/440-б прро банкрутство ПП «Питон», код ЄДРПОУ 31758818, 03148, м. Київ, вул. Гната Юри, 9, к. 414;
15. Постанова від 23.10.2007 року у справі № 15/774-б про банкрутство ПП «Сальватор», код ЄДРПОУ 31023819, 03148, м. Київ, вул. Гната Юри, 9, к.414;
16. Постанова від 23.10.2007 року у справі № 15/775-б про банкрутство ТОВ «Грін», код ЄДРПОУ 30262321, 03164, м. Київ, вул. Підлісна, 2, кв. 99;
17. Постанова від 23.10.2007 року у справі № 15/776-б про банкрутство ТОВ «Южбор», код ЄДРПОУ 24745992, 03134, м. Київ, вул. Симиренка, 2/19;
18. Постанова від 23.10.2007 року у справі № 15/773-б про банкрутство ТОВ «Експотрейд», код ЄДРПОУ 32252928, 04128 м. Київ, вул. Академіка Туполева, 17;
19. Постанова від 14.11.2007 року у справі № 23/488-б про банкрутство ТОВ «Комплекс-сервіс», код ЄДРПОУ 22968015, 03115, м. Київ, вул. Крижановського, 3;
20. Постанова від 06.11.2007 року у справі № 15/825-б про банкрутство ПП «Сімона-трейд», код ЄДРПОУ 31107118, 03148, м. Київ, вул. Гната Юри, 9, к. 414;
21. Постанова від 14.11.2007 року у справі № 23/442-б про банкрутство ПП «Укрінтерасистанс», код ЄДРПОУ 30776705, 03134, м. Київ, вул. Симиренка, 25-а, кв. 217;
22. Постанова від 14.11.2007 року у справі № 23/490-б про банкрутство ПП «Вудінвест», код ЄДРПОУ 31814971, 03164, м. Київ, вул. Генерала Наумова, 23-б;
23. Постанова від 06.11.2007 року у справі № 15/826-б про банкрутство ТОВ «Інвестиційно-промислова група», код ЄДРПОУ 31752926, 03148, м. Київ, вул. Гната Юри, 9, к. 414;
24. Постанова від 06.11.2007 року у справі № 15/827-б про банкрутство ВКК «Агропродукт», код ЄДРПОУ 24728427, 03134, м. Київ, вул. Симиренка, 1-в;
25. Постанова від 06.11.2007 року у справі № 15/828-б про банкрутство ТОВ «Золота Чаша», код ЄДРПОУ 31759099, 03115, м. Київ, пр. Перемоги, 89-а;
26. Постанова від 22.11.2007 року у справі № 43/622-б про банкрутство ПП «Екопласт», код ЄДРПОУ 30348508, 03142, м. Київ, вул. Вернадського, 87, кв. 112;
27. Постанова від 22.11.2007 року у справі № 43/620 про банкрутство МПП «Ферзь», код ЄДРПОУ 24374923, 03115, м. Київ, вул. Львівська, 49;
28. Постанова від 22.11.2007 року у справі № 43/621 про банкрутство ПП «Фенікс», код ЄДРПОУ 21691741, 03164, м. Київ, вул. Генерала Наумова, 25, кв. 114;

Ліквідатором по справах № 43/342, № 43/341, № 43/432, № 23/441-б, № 23/440-б, № 15/774-б, № 15/775-б, № 15/776-б, № 15/773-б, № 23/488-б, № 15/825-б, № 23/442-б, № 23/490-б, № 15/826-б, № 15/827-б, № 15/828-б, № 43/622, № 43/620, № 43/621 призначено ДПІ у Святошинському р-ні. м. Києва, (поштова адреса: 03115 м. Київ, вул. Верховинна, 9).

Ліквідатором по справах № 43/433, № 43/438, № 43/436, № 43/437, № 43/430, № 43/434, № 43/431, № 43/439, № 43/435, призначено арбітражного керуючого Назаренко Ларису Сергіївну (ліцензія від 19.01.2007 року серії АБ № 271653, поштова адреса: 02095, м. Київ-95, вул. Срібнокільська, б. 24, а/с 39.

В публікації оголошення про банкрутство ПП «Ресурс-Інвест-Плюс» (Голос України № 227-228 від 06.12.2007 р.) зроблено помилку. Номер справи слід читати 21/271/07.

Постановою господарського суду АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/Річна, 29/20) від 27.11.2007 р. по справі №2-4/7050-2007 Колективне підприємство «Кримбакалея» (95014, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Западна, 2, код ЄДРПОУ 01548639) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Юрченко Дмитра Юрійовича (м. Сімферополь, с. Аграрне, вул. Наукова, 8, кв. 43), ліцензія серії АВ №347142 від 30.07.2007 р.

Повідомлення про результати проведення торгів (тендеру)

1. Замовник торгів: **ТОВ «Краматорськтеплоенерго», код за ЄДРПОУ 34657789.**

1.1. Поштова адреса: 84305, Україна, Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Орджонікідзе, 5.

2. Інформація про предмет закупівлі: **вимірювальні трансформатори струму, трансформатори напруги для мереж 6 кВ; 110 кВ.**

3. Оголошення про проведення торгів опубліковане у газеті «Голос України» 25.10.2007 р. № 193.

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою о **15.00 - 07.12.2007 р.**

5. Вартість Договору про закупівлю (з урахуванням ПДВ) 488 760,00 грн.

6. Інформація про переможця: **ТОВ «Уралкран-Україна», код ЄДРПОУ 33652109.**

6.1. Поштова адреса переможця: 69063, м. Запоріжжя, вул. Бородинська, буд. 24, к. 56.

6.2. Телефон/факс: 8 (061) 220-63-66.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) за позовом Державної податкової інспекції у Києво-Святошинському районі Київської області 12.12.2007 року винесено постанову про визнання банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру:

— ТОВ «Меланта», код ЄДРПОУ 32067820, 08132, Київська обл., Києво-Святошинський р-н, м. Вишневе, вул. Ломоносова, 42 (Постанова від 12.12.2007 р. по справі № Б11/368-07).

Ліквідатором банкрутів призначено ініціюючого кредитора ДПІ у Києво-Святошинському районі Київської області (08132, Київська обл., Києво-Святошинський р-н, м. Вишневе, вул. Ломоносова, 34).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Згідно рішення загальних зборів учасників (протокол №8 від 3.12.2007 року) ТОВ «Кременецьхліб» (код 31879714, 47004, м. Кременець, вул. Льотчиків-Визволителів, 62 Тернопільської області) ліквідується. Вимоги кредиторів приймаються протягом двох місяців з дати опублікування оголошення.

Ліквідаційна комісія.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор Костянтинівського ДП «Завод Автоскло ім. К. Т. Бондарева», повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляється будівля цеху №1 під демонтаж Костянтинівського ДП «Завод Автоскло ім. К. Т. Бондарева», що знаходиться за адресою: м. Костянтинівна, вул. Шмідта, 20, початкова ціна продажу - 15786,96грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1578,70грн. З фіксованими умовами можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій обл. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00 год. 14 січня 2008р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 18 січня 2008р. об 11.00 на ТБ «Донецька універсальна товарна біржа» за адресою: м. Донецьк, бульв. Шевченко, 31. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором Костянтинівського ДП «Завод Автоскло ім. К. Т. Бондарева».

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

СПОСТЕРЕЖНА РАДА АРК «АНТАРКТИКА»

Повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 5 лютого 2008 року о 10:00 за адресою: вул. Пантелемонівська,3 (приміщення театру ім. М. Водяного).

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Обрання голови, секретаря зборів та лічильної комісії.
2. Звіт генерального директора про результати роботи за 2006-2007 рр. та перспективи розвитку на 2008-2009 рр.
3. Звіт спостережної ради за 2006-2007 рр.
4. Звіт ревізійної комісії за 2006-2007 рр.
5. Переобрання спостережної ради.
6. Затвердження фінансових результатів діяльності АРК «Антарктика» за 2006-2007 рр.
7. Порядок розподілу прибутку (збитків).
8. Утворення, реорганізація та ліквідація дочірніх підприємств та філій.
9. Скасування рішення про збільшення статутного фонду шляхом додаткового випуску акцій, затвердження інформації про відкрите розміщення та випуск акцій.

Реєстрація акціонерів буде проводитись у день проведення зборів з 9:00 до 9:45. При собі необхідно мати сертифікат акцій та паспорт.

Контактний телефон: 8 (0482) 496-780.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 13.11.2007 року по справі № 23/479-б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «КОМПАНІЯ ФУДКОМ — С» (04053, м. Київ, вул. Артема, 37-41 , Код ЄДРПОУ 33448015) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «ПРОСТСНАБ» (02222, м. Київ, пр-т Маяковського, 32-Д, Код ЄДРПОУ 33493314). Печатку, штамп та установчі документи банкрута ТОВ «КОМПАНІЯ ФУДКОМ — С» вважати недійсними. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 13.11.2007 року по справі № 23/485-б визнав банкрутом Мале приватне підприємство «СПЕЦБУД» (04205, м. Київ, пр-т Оболонський, буд. 23-А, Код ЄДРПОУ 30485782) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «РОСЬ-КОНСАЛТ» (02222, м. Київ, пр-т Маяковського, 32-Д, Код ЄДРПОУ 34344128). Печатку, штамп та установчі документи банкрута Малого приватного підприємства «СПЕЦБУД» вважати недійсними. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

За адресою: м. Ужгород, вул. Підградська, 59 відбудуться аукціони з визначення переможця щодо майна наступних підприємств:

21 січня 2008 р. о 15 год. 00 хв. - ЗАТ «Укртранс-Мукачево», а саме: Лоти №№ 1-144: Товарні залишки, загальна сума - 6765,30 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Мукачівський район, с. Чинадієво, вул. Садова, 92. Перший поверх будівлі готелю площею 295,3 кв. м, 1989 року введ. в експл.; місце знаходження майна: смт. Чинадієво, вул. Перемоги, 1а; початкова ціна 174809,00 грн. Ціни без ПДВ.

21 січня 2008 р. об 11 год. 00 хв. - АТП «Радгосп-завод «Мукачівський», а саме: Лот № 1: Будівлі та споруди піонерського табору (спальний корпус літ А загальною площею 228,2 м. кв. , спальний корпус літ Б загальною площею 289,10 м. кв., спальний корпус-їдальня літ В загальною площею 283,80 м. кв., спальний корпус літ Д-д загальною площею 266,9 м. кв., вбиральня літ Г загальною площею 12,00 м. кв., навіс літ Ж загальною площею 225,6 м. кв., Ворота № 1 , Ворота № 2, мощення території загальною площею 930,87 м. кв., що знаходиться за адресою: Закарпатська обл., м. Мукачево, вул. Івана Франка-бічна, б/н, за ціною 165780,00 грн.

Результати торгів та визначення їх переможця по кожному аукціону оформляються протоколом, який завіряється керівником Організатора торгів, та підписується переможцем аукціону. Особа, яка стала переможцем торгів за наслідками проведеного аукціону, отримує право на придбання відповідного об'єкту (майна). Таке право ним реалізується шляхом укладення відповідного договору купівлі-продажу, який укладається між боржником, АТП «Радгосп-завод «Мукачівський» та переможцем торгів, з врахуванням вимог, встановлених законом. На публічних торгах можуть бути присутні й інші особи, якщо вони внесуть вхідну плату в розмірі 500,00 грн. Вартість аукціонної документації становить 500,00 грн.

Для участі в аукціоні потенційним покупцям не пізніше, ніж за три дні до початку аукціону слід подати організатору торгів відповідні заявки, необхідні документи та внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10% від початкової ціни продажу об'єкта на рахунок організатора торгів та реєстраційний внесок (17 грн.) на рахунок організатора торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Закарпатській області у УФ «Укргазбанк» м. Ужгород, п\р № 260091506, Код 26252740, МФО 312776. Затверджений протокол торгів є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між переможцем та продавцем. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися з понеділка по п'ятницю з 09 по 17 год. до організатора торгів за адресою: м. Ужгород, вул. Підградська, 59, тел. (80312) 619122.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 07.12.07 справа № 28/473-б, ТОВ «Рімеко-плюс 2006» (04119, м. Київ, вул. Білоруська, 15, кв. 32, код ЄДРПОУ 34003402) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено ПП «Ібєріс» (м. Київ, вул. Горького, 13, оф. 3, код ЄДРПОУ 30021742).

Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва та ліквідатору впродовж 30 днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області Постановою від 06 грудня 2007 р. (справа №45/233б)) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Укртехпром» (ЄДРПОУ 32876541).

Ліквідатором призначена СПД Ільїна Євгенія Олександрівна: 83010, м. Донецьк, вул. Літня, 19/42.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

19 грудня **в Україні хмарно, без істотних опадів. Вітер східний, північно-східний, 7—12 м/с. Температура вночі 5—11° морозу, вдень 1—7° морозу; на крайньому півдні вночі 2—8° морозу, вдень від 3° тепла до 3° морозу**

Турнірна хроніка

Плавання. Дебрецен (Угорщина). Чемпіонат Європи на «короткій» воді. Українець Ігор Борисюк став чемпіоном на дистанції 100 метрів брасом із результатом 58,57 секунди. Борисюк розділив першу сходинку із росіянином Григорієм Фальком. Наступного дня наш лідер Олег Лисогор виборов «золото» на 50-метрівці брасом, показавши час 26,75. Бронзову медаль (200 м на спині) виборола Ірина Амшеннікова.

Приємна новина — урочисто відкрито відновлений басейн «МіКомп» у Дніпродзержинську. Там головний тренер збірної України з плавання, віце-президент національної федерації Іван Сивак оголосив про проведення в січні 2008 року в цьому басейні навчально-тренувального збору національної збірної країни в рамках підготовки до чемпіонату Європи. Цей турнір відбудеться з 18 по 24 березня в Ейндховені (Нідерланди). Саме там визначиться склад команди, котра візьме участь в Олімпійських іграх у Пекіні.

Стрибки у воду. Київ. Басейн ЦСКА. Відкритий Кубок України. Участь брали тридцять спортсменів із Азербайджану, Білорусі, Греції, Литви, Польщі, Росії, Швейцарії і півсотні представників України. Для стрибунів із трампліна це останній турнір у році, але він відкриває новий сезон і двері до збірної, котра в лютому боротиметься за олімпійські ліцензії на Кубку світу в Пекіні. А поки що українці мають лише дві путівки на Ігри-2008, котрі завоювали на чемпіонаті світу в стрибках із триметрового трампліна пара Олена Федорова/Алевтина Корольова, а також Дмитро Лисенко.

Результати київських змагань. Чоловіки. Трамплін 3 м. 1. Ілля Кваша (Миколаїв). 2. Юрій Шляхов (Дніпропетровськ). 3. Дмитро Лисенко (Маріуполь). **Вишка 10 м**. 1. Антон Захаров (Запоріжжя). 2. Вадим Каптур (Білорусь). 3. Ілля Захаров (Росія). **Синхронні стрибки. Трамплін 3 м**. 1. Антон Захаров/Дмитро Лисенко. 2. Томас Бімус (олімпійський чемпіон)/ Олександр Манус (Греція). 3. Ілля Кваша/Олексій Пригоров. **Жінки. Трамплін 3 м**. 1. Настасія Роменська (Білорусь). 2. Алевтина Корольова (Миколаїв). 3. Олена Федорова (Миколаїв). **Вишка 10 м**. 1. Юлія Прокопчук (Київ). 2. Аліна Чапленко (Запоріжжя). 3. Настасія Арчакова (Луганськ). **Синхронні стрибки. Вишка 10 м**. 1. Юлія Прокопчук/Аліна Чапленко. 2. Настасія Арчакова/ Галина Василець. 3. Ольга Лопаткіна/Ірина Бабухіна.

Баскетбол. Чемпіонат України. Суперліга. Чоловіки. 11-й тур. «Одеса» — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 99:90 (два овертайми). «Київ» — «Азовмаш» (Маріуполь). 87:76. «Політехніка-Галичанка» (Львів) — «Черкаські мавпи». 91:75. «Кривбасбаскет-Люкс» (Кривий Ріг) — «Миколаїв». 95:89. «Хімік» (Южний) — «Пульсар» (Рівне). 85:71. «Сумихімпром» — «Будівельник» (Київ). 98:69.

Після першого кола: «Київ» — 11 перемог, «Азовмаш» —9, «Політехніка-Галичанка» — 8, «Хімік» — 7, «Сумихімпром» — 6, «Черкаські мавпи», «Одеса» — по 5, «Миколаїв», «Дніпро», «Будівельник» — по 4, «Кривбасбаскет-Люкс» — 2, «Пульсар» — 1.

«Київ» здолав свого головного суперника і закінчив першу половину чемпіонату одноосібним лідером, не зазнавши жодної поразки. Наставник киян **Томо Махорич** сказав: «Ми заслужили цю перемогу. Розрив міг бути й більшим, але під кінець зустрічі ми примудрилися зробити кілька необов'язкових порушень, котрі обернулися для нас декількома «двома з фолом». Ця перемога вселила в нас ще більшу впевненість перед виїзним матчем Кубка ULEB з АСК «Рига».

Тренер маріупольців **Сергій Завалін** наголосив на кадрових проблемах. «Дуже складно грати проти такої команди, як «Київ», маючи в лазареті основних гравців передньої лінії. Відсутність Арчибальда, ван де Харе та Ліщука мав компенсувати Кристофер Ленг. Але йому було важко одному протистояти усім «великим» киянам. У третій чверті ми навіть застосовували зонний захист. Щоб хоч якось перекрити підступи до свого кільця. Адже закульгала наша «персоналка». І, як наслідок, передня лінія «вовків» спокійно розстріляла нас кидками здалеку».

На знімку: грають «Київ» та «Азовмаш».

Фото Павла КУБАНОВА.

«Мілан» — чемпіон!

Футбол. Йокагама (Японія). Клубний чемпіонат світу. **Матч за третє місце. «Етуаль» (Туніс) — «Урава» (Японія). 2:2 (серія пенальті — 2:4)**.

Фінал. «Бока джуніорс» (Аргентина) — «Мілан» (Італія). 2:4. Голи: Паласіо, 22, Амброзіні, 85 (у власні ворота) — Інзагі, 21, 71, Неста, 50, Кака, 61.

Підопічні Карло Анчелотті першими серед європейців виграли клубний чемпіонат світу. Хоча перед цим «Мілан» тричі вигравав Міжконтинентальний кубок — попередній формат клубного чемпіонату планети.

А тепер — канікули

Кубок України. 1/4 фіналу. Матч у відповідь. **«Чорноморець» (Одеса) — «Іллічівець» (Маріуполь). 4:0.** 3 500 глядачів. **Голи:** Білецький, 46, Коритько, 76 (п), 90, Алесандро, 82. Перший матч — 1:2.

Уже наступного дня після того, як Семен Альтман був відправлений у відставку, маріупольський «Іллічівець» отримав нового наставника. Контракт із клубом підписав екс-тренер «Карпат» Олександр Іщенко, який останнім часом працював у молодіжній збірній України. Олександр Олексійович до роботи має стати 7 січня, коли команда повернеться з відпустки. Тому до Одеси маріупольців возив Іван Балан.

Нагадаємо, що раніше до півфіналу вийшли — «Металург» (Донецьк), київське «Динамо» та донецький «Шахтар». І от тепер до цієї компанії приєдналися й одесити.

Отже, програму першої половини футбольного сезону в Україні вичерпано. Настали зимові канікули. Хоча по курортах розлетілися переважно гравці. А в клубах триває робота. Скажімо, новий тренер київського «Динамо» Юрій Сьомін визначився зі своїми помічниками. Першим асистентом став Олег Лужний, асистентами — Валерій Зуєв і Сергій Овчинников, колишній воротар московського «Локомотива» і збірної Росії. З динамівськими воротарями працюватиме Сергій Краковський.

У клубі триває кадрова чистка. Стало відомо, що на трансфер виставлені оборонці Бадр Каддурі, Мар'ян Маркович і Родріго. Либонь, на цьому процес не завершиться.

Фото з сайту УЄФА.

Благодійників побільшало

Хокей. Президент ФХУ **Анатолій Брезвін**, спілкуючись із журналістами, представив громадськості нових благодійників хокею. Першою доброю новиною для українських уболівальників, а надто для харків'ян, безперечно, стало оголошення нового спонсора для ХК «Харків». Потужна харківська корпорація УПЕК, що об'єднує підприємства енергетичного комплексу, погодилась вкладати кошти в хокейний клуб, а також належним чином розвинути інфраструктуру команди.

— Хочемо повернути першій столиці (мається на увазі Харків — перша столиця радянської України. — **Прим. ред.**) традиції, втрачені останнім часом, — сказав почесний президент компанії УПЕК **Анатолій Гіршфельд**. — Перед нами стоїть завдання, по-перше, розвинути клубну інфраструктуру, а по-друге — вивести команду в плей-офф чемпіонату України.

Доволі несподівано прозвучала інформація про те, що в Донецькій області, у шахтарському місті Горлівка, планують створити професіональний хокейний клуб. Один із лідерів української хімічної промисловості — концерн «Стирол», який до цього вкладав гроші у волейбол і теніс, звернув свої погляди на хокей. Як наголосив почесний президент компанії **Микола Янковський**, на їхнє рішення вплинуло прийняття державної програми розвитку хокею, а також відсутність дитячоюнацького, та й професіонального спорту в трьох містах-супутниках Донецька — Горлівці, Єнакієвому та Дзержинську.

— Горлівка може стати центром хокею на Донбасі, — вважає пан Янковський. — Уже виділено ділянку землі для спорудження у місті спортивного комплексу, котрий окрім льодової арени включатиме в себе систему тренувальних майданчиків, відновлювальні центри, басейни.

І Анатолій Брезвін торкнувся теми спорудження льодових арен, котре заплановано на 2007 рік.

— У тому, що будівництво льодової арени у Харкові затягується, немає жодної провини федерації, — сказав він. — Адже виникли певні складнощі з виділенням землі, а також з проведенням тендеру на визначення генпідрядника. Надалі обов'язково врахуємо всі попередні помилки, а також використаємо досвід зведення арен у інших містах. Ми провели переговори з керівниками деяких міст і отримали від них згоду на відведення земельних ділянок. До речі, до ФХУ надійшла пропозиція про включення до плану спорудження льодових арен від Чернівців та Іллічівська. Що ж до Києва, то після моєї зустрічі зі столичним головою Леонідом Черновецьким київська влада погодилася виділити з міського бюджету додатково п'ять мільйонів гривень конкретно на дитячий хокей.

Перший трофей Голубовича

Мішкольц (Угорщина). Турнір національних збірних. Pannon cup. **14 грудня**. Японія—Польща. 3:2. **Україна—Угорщина. 1:2 (0:2, 0:0, 1:0). Шайби:** Гунько, 41 — Ковач, 7, Васюнін, 20.

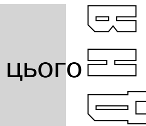
15 грудня. Угорщина—Польща. 4:3. **Японія—Україна. 0:7 (0:4, 0:1, 0:2). Шайби:** Цируль, 1, Черненко, 3, В. Алексюк, 10, Гунько, 16, Благий, 28, Семенченко, 55, Пастух, 58. Наші хокеїсти упевнено переграли господарів майбутнього чемпіонату світу в дивізіоні В, в якому змагатимуться й українці.

16 грудня. **Україна—Польща. 2:0 (0:0, 1:0, 1:0). Шайби:** Наваренко, 33, Благий, 59. Угорщина—Японія. 1:2.

	В	Н	П	Ш	О
1. Україна	**2**	**0**	**1**	**10—2**	**6**
2. Угорщина	2	0	1	7—6	6
3. Японія	2	0	1	5—10	6
4. Польща	0	0	3	5—9	0

Отже, в першому матчі під керівництвом нового тренера Володимира Голубовича наша збірна спіткнулася. Але українські хокеїсти довго не журилися. І в двох наступних поєдинках перемагали, закидали шайби і не пропустили жодної. Та ще й японці нам допомогли. І в підсумку Україна стала переможцем змагань.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

18 ГРУДНЯ

■ **1737**. Помер Антоніо Страдіварі, італійський скрипковий майстер. Інструменти його роботи ніким не перевершено й досі. ■ **1892**. У Чаплинці (Херсонщина) народився Микола Куліш, драматург («97», «Мина Мазайло»). ■ **1912**. Конгрес США заборонив імміграцію неписьменних осіб. ■ **1918**. В Одесі та Миколаєві висадилися війська Антанти. ■ **1942**. Розпочалася визволення України від німецько-фашистської окупації. ■ **1957**. Постанова ЦК Компартії України про видання Української Радянської Енциклопедії. Перше видання в 17 томах вийшло в 1959—65, друге (українською та російською мовами), у 12 томах — у 1977—85.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік:
для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн.
для підприємств і організацій — 15 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4323

ТОВ «Преслайн» вул. Північна, 12 м. Харків

Зам. 9-1-200

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

